𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁॥ ௬

శ్రీనారద ఉవాచ.

యత్ పృష్టోఽహం త్వయా బ్రహ్మన్ శ్రీనివాసపురం ప్రతి ।
సర్వం తత్ కథయామ్యద్య సమాహితమనాః శృణు ॥ ౬

ஸ்ரீநாரதபகவான் சொன்னான்.

(நாரதபகவானும்), “வாரீர் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாபேக்ஷையுடைய ப்ருகுவே! நீர் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரவிஷயமாக ப்ரச்நம்பண்ணினதற்கெல்லாம் உத்தரம்சொல்லுகிறேன்; ஸாவதாநனாய்க் கேளீர். ௬

𑌮𑌹𑍀𑌸𑌾𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍॥ ௭

మహీసారపురస్యైషా పశ్చిమోత్తరభాగతః ।
శ్రీనివాసపురీ భాతి పార్శ్వేన హ్యర్ధయోజనాత్ ॥ ౭

அந்த ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமானது கீழ்ச் சொன்ன திருமழிசைக்கு அருகே வடமேற்கே அரையோஜனைத்தூரத்திலே விளங்காநின்றது. ௭

𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌵।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥ ௮

మాహాత్మ్యం వక్ష్యతే తత్ర సంక్షేపేణ మయా తవ ।
శ్రీనివాసపురాఖ్యాయా హేతుం పూర్వం వదామ్యహమ్ ॥ ౮

திருநின்றவூரினுடைய வைபவம் மேலே சொல்லுகிறது; அதற்கு முந்தாமுன்னம் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமெனத் திருநாமம் வந்ததற்கு நிதாநம் சொல்லுகிறேன். ௮

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌶𑍁𑌭𑌶𑍇𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃॥
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃।
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾॥

177694

ஸாந்நித்யேந மஹாலக்ஷ்ம்யா: ஸா பபூவ புரீ ததா ।
ஸர்வாதிஶாயிஸௌந்தர்யா ஸர்வலோகார்த்திஹாரிணீ ॥
ஸர்வஸம்பத்ஸமுதிதா ஸர்வரத்நஸமுஜ்ஜ்வலா ।
ஸர்வர்த்துபுஷ்பிதோத்யாநா ஸர்வகாமஸமேதிதா ॥
தத்ரைவ ஸுசிரம் காலம் தேவஸ்த்ரீபிர்நிஷேவிதா ।
லக்ஷ்மீர்தேவீ பகவதீ ரமணேந விநாऽவஸத் ॥
ஸா தத்ர துலஸீக்ஷேத்ரே புல்லபத்மவநாகுலே ।
த்யக்த்வா க்ஷீராம்புதிம் தேவீ விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரேऽவஸத் ॥
க்ஷீராம்புராஶேராகத்ய தத்ர ஶ்ரீர்ந்யவஸத் யத: ।
ஶ்ரீநிவாஸபுராபிக்யம் ததாஸீந்நகரம் தத: ॥
தத: பூர்வம் புரீ சைஷா நாம்நா பத்ரபுரீ முநே ।
ஶ்ரியோ தேவ்யா நிவாஸேந ஶ்ரீநிவாஸநகர்யபூத் ॥ ௧௬

నారాయణో జగద్యోనిః సృష్ట్వా లోకానశేషతః ।
క్షీరాంబుధౌ శ్రమవశాద్ యోగనిద్రాముపాగమత్ ॥
పత్న్యా ప్రణయకోపేన పద్మా దుగ్ధాంబుధేస్తతః ।
నిషేవితా సురస్త్రీభిర్నిర్గత్యైతత్ పురం శ్రితా ॥
సాన్నిధ్యేన మహాలక్ష్మ్యాః సా బభూవ పురీ తదా ।
సర్వాతిశాయిసౌన్దర్యా సర్వలోకార్తిహారిణీ ॥
సర్వసంపత్సముదితా సర్వరత్నసముజ్జ్వలా ।
సర్వర్తుపుష్పితోద్యానా సర్వకామసమేధితా ॥
తత్రైవ సుచిరం కాలం దేవస్త్రీభిర్నిషేవితా ।
లక్ష్మీర్దేవీ భగవతీ రమణేన వినాఽవసత్ ॥
సా తత్ర తులసీక్షేత్రే ఫుల్లపద్మవనాకులే ।
త్యక్త్వా క్షీరాంబుధిం దేవీ విష్ణోః ప్రీతికరేఽవసత్ ॥
క్షీరాంబురాశేరాగత్య తత్ర శ్రీర్న్యవసద్ యతః ।
శ్రీనివాసపురాభిఖ్యం తదాసీన్నగరం తతః ॥

తతః పూర్వం పురీచైషా నామ్నా భద్రపురీ మునే ।
శ్రియో దేవ్యా నివాసేన శ్రీనివాసనగర్యభూత్ ॥ ౧౬

"ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்" இத்யாதி காரணவாக்யங்களில் ஜகத்காரணத்வேந ஓதப்படுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் "ததிதம் ஸர்வமஸ்ருஜத" என்றும், "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து அதனால் வந்த இளைப்பென்கிற வ்யாஜத்தாலே "பாற்கடல் பள்ளிகொண்டருளும் சீதன்" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டித்த ஜகத்திற்கு ரக்ஷணசிந்தை பண்ணாநிற்க, பெரியபிராட்டியாரும் "அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறபடியே இறையும் அகலகில்லாதவளாகையாலே ஸம்ஶ்லேஷரஸம் பெறாமல் ப்ரணயகோபமுண்டாய் "ப்ரஹ்மாதிஸர்வஜஸ்தயிதஸ்வாஸ்வாஸீகண:" என்கிறபடியே தனக்குப் பரிசாரிகைகளான தேவஸ்த்ரீகளுடன் திருப்பாற்கடலினின்று புறப்பட்டு இந்த ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரத்தேற வெழுந்தருள, இதுவும் அவளுடைய ஸாந்நித்யத்தாலே அழகுமிகுந்ததாய் ஸகலவாஸஹமாய் "செல்வத்திருக்கோளூர்" என்றும் "திருநின்றபக்கம் திறவிது" என்றும் "கொடிமதில்கள் மாளிகைகோபுரங்கள் துற்றுமணிமண்டபங்கள்" என்கிறபடியே மாடமாளிகைகளால் ஸம்ருத்தமாய் சிறந்தசெல்வமாய் "படியிடைமாடத்தடியிடைத்தூணில் பதித்தபன்மணிகளின் ஒளியால்" என்கிறபடியே நாநாரத்நஸமுஜ்ஜ்வலமாய் ஸர்வகாலத்திலும் அந்தந்த ருதுக்களுக்கடுத்த புஷ்பங்களோடு கூடின தோப்புக்களையுடைத்தாய் ஸர்வாதிஶாயநமாய்ப் ப்ரகாஶிக்க, பெரியபிராட்டியாரும் அவ்விடத்திலே "துலஸீகாநநம் யத்ர யத்ர பத்மவநாநி ச । வஸந்தி வைஷ்ணவா யத்ர தத்ர ஸந்நிஹிதோ ஹரி:" என்கிறபடியே தன்பர்த்தாவுக்கு அபிமதமான பத்மவநத்தோடே கூடின துலஸீக்ஷேத்ரத்திலே தேவஸ்த்ரீகளாலே பரிசர்யமாணசரணையாய்க் கொண்டு தனக்குப் பர்த்தாவான பெருமாளையும் தமப்பனாரான திருப்பாற்கடலையும் விட்டு பஹுகாலம் வாஸம்பண்ணுகையாலே மு

ன்பு "ஸமுத்ரவாஸீ" என்ற பேரையுடைத்தான இதற்கு இப்போது "ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரம்" என்ற திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்று. ௧௮

ததஃ க்ஷீராப்³தி⁴ஃ ஸ்ரீமாந் து³ஹித்ருʼவிரஹாக்ஷமஃ।
அந்விஷ்ய ஸர்வதோ லக்ஷ்மீம் ஆக³தஸ்தத்புரம் மஹத்॥
த்³ருʼஷ்ட்வா தத்ர ஸ்ரியம் ஸாக்ஷாத் க்ஷீரோதோ³ லோகமாதரம்।
த்³ருʼஷ்டாঽஸி மத்பவித்ரேதி ஸர்வலோகேஷு விஸ்ருதா। ௧௮

తతః క్షీరామ్బుధిః శ్రీమాన్ దుహితృవిరహాక్షమః ।
అన్విష్య సర్వతో లక్ష్మీమ్ ఆగతస్తత్పురం మహత్॥
దృష్ట్వా తత్ర శ్రియం సాక్షాత్ క్షీరోదో లోకమాతరమ్।
దృష్టాఽసి మత్పవిత్రేతి సర్వలోకేషు విశ్రుతా ॥ ౧౮

பின்பு திருப்பாற்கடல் தன்திருமகளான பெரியபிராட்டியாரிடத்தில் மிகவும் ஸ்நேஹத்தையுடையவனாகையாலே அவளுடைய விஸ்லேஷவ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாதே எங்கும் தேடிப்பார்த்தவிடத்தில் எங்கும் காணாமல் இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு வர, இங்குப் பெரியபிராட்டியாரைக் கண்டு உகந்து, "த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்" என்றும், "ஜநிஜநநாதம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வலோகத்திற்கும் மாதாவாயிருக்கச்செய்தேயும் தன்மகளென்கிற பருவத்தாலே "என்னைப்பெற்றவள்" என்று சொல்லி அவள்பாடே நின்றான். ஆகையாலே "என்னைப்பெற்ற தாயார்" என்று திருநாமம் எங்கும் ப்ரஸித்தமாயிற்று. ௧௮

த்³ருʼஷ்ட்வா தே³வீ ஸ்வபிதரம் உத்தா²ய ப்ரணிபத்ய ச।
ஸத்க்ருʼத்ய ச யதா²ர்ஹம் தம் ஸந்தோஷம் பரமம் க³தா॥
கஸ்யசித் த்வத² காலஸ்ய தீரே க்ருʼத்வா ஸுபா⁴ஸ்ரமம்।
ந்யவஸத் தத்ர பத்³மிந்யாம் ஸிந்து⁴ராஜஃ ஸ்ரியா ஸஹ॥
ததா³ப்ரப்⁴ருʼதி ஸா லோகே ஸ்ருதா வருணபத்³மிநீ। ௨௦

దృష్ట్వా దేవీ స్వపితరమ్ ఉత్థాయ ప్రణిపత్య చ।
సత్కృత్య చ యథార్హం తం సంతోషం పరమం గతా ॥
కస్యచిత్ త్వథ కాలస్య తీరే కృత్వా శుభాశ్రమమ్ ।

న్యవసత్ తత్ర పద్మిన్యాం సిన్ధురాజః శ్రియా సహ ॥
తదాప్రభృతి సా లోకే శ్రుతా వరుణపద్మినీ । ౨౦

பின்பு பெரியபிராட்டியாரும் தமப்பனான ஸிந்துராஜனைக் கண்டு எழுந்திருந்து ஸேவித்து ஸத்கரிக்கும் க்ரமத்திலே ஸத்கரித்து இதற்குமேலில்லையென்னும்படியான ஸந்தோஷத்தை யடைந்தாள். ஸிந்துராஜனும் அவ்விடத்தில் தாமரைப்பொய்கைக்கரையிலே, நல்லதோராஸ்ரமத்தைச்சமைத்துச் சிலநாள் பெரியபிராட்டியாரோடே கூட வஸித்தான். அதுதொடங்கி அந்தப் பொய்கைக்கு "வருணபுஷ்கரிணீ" என்கிற திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்றுகாண். ௨௦

நாராயணோঽபி ப⁴க³வாந் யோக³நித்³ராம் விஹாய ஸஃ॥
பார்ஸ்வே பத்³மாமத்³ருʼஷ்ட்வாঽத² பராம் சிந்தாமுபாக³மத்।
ஸர்வஜ்ஞோ ப⁴க³வாந் விஷ்ணுஃ ஸாக³ரேண ஸ்ரியா ஸஹ॥
அத்ரஸ்தி²தாம் விதி³த்வா தாம் ஆக³தோঽத்ரைவ தத்க்ஷணாத்। ௨௧

నారాయణోఽపి భగవాన్ యోగనిద్రాం విహాయ సః ॥
పార్శ్వే పద్మామదృష్ట్వాఽథ పరాం చిన్తాముపాగమత్ ।
సర్వజ్ఞో భగవాన్ విష్ణుః సాగరేణ శ్రియా సహ ॥
అత్రస్థితాం విదిత్వా తామ్ ఆగతో ఽత్రైవ తత్క్షణాత్ ।౨౧

அநந்தரம் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தருளுகிற பகவானும் யோகநித்ரையை விட்டு அருகே கடாக்ஷிக்குமிடத்தில் ஸிந்துராஜனோடு கூடப் பெரியபிராட்டியாரைக் காணாமையாலே மிகவும் வ்யாகுலாந்தஃகரணனாய் "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" என்கிற ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே பார்க்குமிடத்தில் அந்தப் பிராட்டியை இவ்விடத்தாளாக அறிந்து "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய" என்றும், "பித்தர் பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிராட்டிவிஷயத்திலுண்டான வ்யாமோஹாதிஸயத்தாலே அப்போதே இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு எழுந்தருளினான். ௨௧

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃।
𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌦𑌶𑌨𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌃॥
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌧𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑌹𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌮𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑍈𑌃॥
𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍀 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃।
𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌃॥
𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍈𑌃।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌮𑍍॥
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌪𑌰𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍। ௨௭

కుమారవేషో భగవాన్ కోటికన్దర్పరూపవాన్ ॥
పూర్ణచన్ద్రాననః శ్రీమాన్ పుణ్డరీకవిలోచనః ।
కున్దప్రసూనదశనః మన్దస్మితమనోహరః ॥
విశుద్ధకౌశేయధరో విస్మయావహవిగ్రహః ।
వీక్ష్యమాణోఽమరైస్తత్ర విస్మయోత్ఫుల్లలోచనైః ॥
కోఽయమాయాతి మాయావీ కోటికన్దర్పసున్దరః ।
పురన్దరో వా చన్ద్రో వా పుష్పేషుర్వాఽథవా రవిః ॥
ఏవం బహుప్రకారేణ తత్రత్యైస్తర్కితో జనైః ।
పద్మినీం తాం సమాగత్య పద్మషణ్డమనోహరామ్ ॥
పద్మామాలోక్య తీరేఽసౌ పరం హర్షముపాగమత్ । ౨౭

அந்த பகவானும் இங்கு எழுந்தருளுகிற ஸமயத்தில் "யுவா குமாரः" என்கிற பருவத்தையுடையனாய், ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதனாய், சந்த்ரகாந்தாநநனாய், புண்டரீகாக்ஷனாய், குருக்கத்திப்பூ போன்ற திருமுகத்தையுடையனாய், புன்முறுவல்செய்து கண்டார் நெஞ்சு* உருக்குமவனாய், வெண்பட்டுடையழகையுடையனாய், ஸர்வாஶ்சர்யாவஹ திவ்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனாய், ஆஶ்சர்ய

* "இழுக்குமவனாய்" என்று பாடபேதம்.

ஸம்மிருந்து மலர்ந்த கண்களையுடைய தேவதைகளாலே வைத்த கண்வாங்காதே பார்க்கப்படுமவனாய், அந்தக்ஷேத்ரவாஸிஜநங்களாலும் "வருகிறவன் யாரோ! ஆஶ்சர்யரூபத்தைக்கொண்டு கண்களுக்கு மேன்மேலென ஆநந்தத்தைவிளைக்கிறான்! இவன் இந்த்ரனோ! சந்த்ரனோ! மந்மதனோ! ஸூர்யனோ!" என்று பஹுப்ரகாரமாக விகல்பிக்கப்படுமவனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளி கமநீயமான அந்த பாஷாணபுஷ்கரிணீதீரத்தில் பெரியபிராட்டியாரைக் கண்டு இதற்குமேலில்லையென்னும்படி ஸந்தோஷித்தனன். ௨௭

𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃॥
𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌽𑌯𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑍀 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌃॥
𑌸 𑌏𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌰𑌸𑍀𑌰𑍁𑌹𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃।
𑌕𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌮॥
𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍍॥
𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑍁𑌗𑌾𑌢𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇॥ ௩௨

తమాలోక్య సమాయాన్తం తర్కయామాస సాగరః ॥
కో వా రాజకుమారోఽయం కోటికన్దర్పరూపవాన్ ।
కన్యాం మమాఽయమాలోక్య కామీ నూనమిహాగతః ॥
స ఏష భగవానేవ సరసీరుహలోచనః ।
కథమన్యః పుమాన్ లోకే కన్యాం కామయతే మమ ॥
ఏవం చిన్తయతస్తస్య భగవానమ్బుజేక్షణః ।
స్వరూపం దర్శయంస్తస్యాః పాణినా పాణిమస్పృశత్ ॥
తమాలోక్య పతిం ప్రాప్తం లక్ష్మీః ప్రాణమివాపరమ్।
బభూవ ముదితా దేవీ సుగాఢం పరిషస్వజే॥ ౩౨

அந்தத்தீரத்தில் ஸிந்துராஜனும் ஸபரிகரனாய்க்கொண்டு அந்தப் புருஷனைப் பார்த்து "காமகோடிஸத்ருஶனான இந்த ராஜகுமாரன் யார்! என்மகளைப்பார்த்துக் காமுகனாய்க்கொண்டு இங்கே வருகிறானிவன் புண்டரீகாக்ஷனான ஸாக்ஷாத் பகவானாக வேணும்! வேறொரு புருஷன் என்மகளை ஆசைப்படும்படி யெங்ஙனே!" என்று இப்படித் தர்க்கித்துக்கொண்டிருக்குமளவில் அந்தப் புருஷனும் தன்னுடைய க்ஷீராப்திநாயகன்வேஷத்தைப் ப்ரகாஶிப்பித்து "வள்ளிமருங்குலென்தன் மடமானைக் கைப்பற்றி" என்கிறபடியே தன்திருக்கையாலே பிராட்டிதிருக்கையைப் பிடித்தருளினான். பிராட்டியும் அந்தப் புருஷனை, "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா" என்று தனக்கு நாயகனாய் பஹிஶ்சர ப்ராணனாக ஸதா என்றறிந்து, "தம் த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்। பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே ஸந்தோஷம்பெற்று, ஸந்தோஷப் புகுந்து அந்தப் புருஷனை பாணிக்ரஹணம்பண்ணினாள். ௧௨

கோடிஸூர்யப்ரதீகாஶம் ஸர்வரத்நவிபூஷிதம்।
திவ்யம் விமாநமாகத்ய தத்ருஶே தத்ர தத்க்ஷணாத்॥
ஆவிவேஶ விமாநம் தத் அத்யர்காநலவிக்ரஹம்।
அவலம்ப்ய ஶ்ரியோ ஹஸ்தம் ஆஶ்ரிதாலம்பநோ ஹரி:॥
த்ருஷ்ட்வா விமாநமத்யஸ்தம் தேவம் பக்தாவலம்பநம்।
புந:புந: ப்ரணம்யைநம் துஷ்டாவ ஸரிதாம்பதி:॥ ௧௫

కోటిసూర్యప్రతీకాశం సర్వరత్నవిభూషితమ్ ।
దివ్యం విమానమాగత్య దదృశే తత్ర తత్క్షణాత్ ॥
ఆవివేశ విమానం తత్ అత్యర్కానలవిగ్రహమ్ ।
అవలమ్బ్య శ్రియో హస్తమ్ ఆశ్రితాలమ్బనో హరిః ॥
దృష్ట్వా విమానమధ్యస్థం దేవం భక్తావలమ్బనమ్ ।
పునఃపునః ప్రణమ్యైనం తుష్టావ సరితాంపతిః ॥ ౩౫

இப்படி பாணிக்ரஹணம்பண்ணினக்ஷணத்திலே ஒரு திவ்யவிமானமானது கோடிஸூர்யப்ரகாஶமாய் ஸர்வரத்நமயமாய் அலௌகிகமான வழியும் இந்த ஸூர்யனும் மின்மினியென்னலாம்படியான வடிவை யுடைத்தாய் வந்துநேர்பட பகவானும் "கோலமலர்ப் பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பே" என்றும், "மாலாய்ப்பிறந்த நம்பி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தாலே அவர்க்கு ஆதீநர அந்த திவ்யவிமானத்தில் பிராட்டிதிருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு "நிலையார நின்றான்" என்கிறபடி எழுந்தருளியிருந்தான். ஸமுத்ரராஜனும் இப்படி விமாநமத்யஸ்தனான பகவானை பக்திபாரவஶ்யத்தாலே "மெய்தழும்பத்தொழுது" என்கிறபடியே அடுத்தடுத்து ஸேவித்து "வாயாரவாழ்த்தி" என்கிறபடியே வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம்பெற ஸ்தோத்ரிக்கத் தொடங்கினான் (எங்ஙனேயென்னில்): ௧௫

ஸமுத்ரராஜக்ருதபகவத்ஸ்துதி:

பத்மாகாந்த நமஸ்தேऽஸ்து பத்மகாந்தவிலோசந।
ஶ்ரீநிவாஸபுராதீஶ ஶ்ரீநிவாஸ நமோऽஸ்து தே॥
நிஷ்களாய நமஸ்துப்யம் நிர்குணாயாऽஸ்து தே நம:।
நிஸ்துலாய நமஸ்தேऽஸ்து நிஸ்துலேஶாய தே நம:॥
நமோ பக்தாஸவே துப்யம் நமோ பக்தாவலம்பிநே।
நமோ விபூதஶேஷாய நமஸ்தே ஸத்குணாப்தயே॥
நமஸ்தே லோகநாதாய நமஸ்தே லோகஹேதவே।
நமஸ்தே லோகரக்ஷித்ரே நமஸ்தே லோகஸாக்ஷிணே॥
நமஶ்ஶிவப்ரதாயாऽஸ்து நமஸ்தே முக்திதாயிநே।
நமஸ்தே தார்க்ஷ்யவாஹாய நமஸ்தே ஶேஷஶாயிநே॥
நம: புராதநே துப்யம் நமஸ்தே ப்ரஹ்மரூபிணே।
வாசாமகோசரே துப்யம் வரேண்யாய நமோ நம:॥ ௪௧

సముద్రరాజకృతభగవత్స్తుతిః ।

పద్మాకాన్త నమస్తేఽస్తు పద్మకాన్తవిలోచన ।
శ్రీనివాసపురాధీశ శ్రీనివాస నమోఽస్తు తే ।

నిష్కలాయ నమస్తుభ్యం నిర్గుణాయాఽస్తు తే నమః।
నిస్తులాయ నమస్తేఽస్తు నిస్తలేశాయ తే నమః॥
నమో భక్తాసవే తుభ్యం నమో భక్తైకలభ్యనే।
నమో విధూతహేయాయ నమస్తే సద్గుణాబ్ధయే॥
నమస్తే లోకనాథాయ నమస్తే లోకహేతవే।
నమస్తే లోకరక్షిత్రే నమస్తే లోకహారిణే॥
నమస్త్రివర్గదాయాఽస్తు నమస్తే ముక్తిదాయినే।
నమస్తే తార్క్ష్యవాహాయ నమస్తే శేషశాయినే॥
నమః పరాత్మనే తుభ్యం నమస్తే బ్రహ్మరూపిణే।
వాచామభూమయే తుభ్యం వరేణ్యాయ నమోనమః॥

ஸமுத்ரராஜன்செய்த பகவத்ஸ்தோத்ரம்.

ஸ்ரிய:பதியாய் புண்டரீகாக்ஷனாய் இவையால்வந்த பரத்வத்தையுடையனாயிருந்துவைத்து இந்தஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரத்தின் ஸாந்நித்யத்தையுகந்தவனாய் இப்படி ஸௌலப்யத்திற்கு ஸஹாயையான பிராட்டியைத் தன்மார்பிலேயுடையனாய் இப்படி அவதரித்தவிடத்திலும் நிரவதிகஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யாதிலாவண்யத்தை விடாதவனாய் “ந தத்ஸம:” என்கிறபடியே ஒப்பில்லாதவனாய் முக்தர்களை போலே குளிர உடம்பிலே யணைத்து எடுத்துக்கொள்ளத்தகுமவனாய் “அபி தே தேஜஸா ஸாத்ருஶ்ய” என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்குத் தான் பரதந்த்ரனாய் அவர்களைத் தனக்கு பரதந்த்ரமாகவுடையனாய் ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸகலகல்யாணகுணபரிபூர்ணனாய்ப் பிராட்டிவாஸஸ்தானம் மிதை யென்னும்படி ஜகதாதிஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸ்திதிரக்ஷணஸம்ஹாரநிவ்ருத்திரூபமங்களமான ஸம்ஹநநத்தையுடையனாய் ஆஸ்ரிதரை விடமாட்டாதவனாகையாலே தத்ப்ரார்த்தநாகுணமாக பரிபூர்ணாக்ஷயஸ்வர்க்காபவர்க்காதிபலங்களைக் கொடுக்குமவனாய் விரோதிநிரஸநத்திற்கும் அழகுக்கும் உறுப்பாகப் பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையனாய்த் தன்ஸௌகுமார்யத்திற்குச் சேர ஸௌரப்யஸௌகுமார்யாதிகளையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையவ

ஸ்ரீ திருநின்றவூர் மாஹாத்ம்யம் ௧-து அத்யாயம் 19

னாய் இப்படிகளாலே வந்த “ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச” என்கிறபடியே தனக்குமேலில்லாதவனாய் ப்ரஹ்மருத்ராதிவாக்யனாய் வாசாவசிஷ்டிக் கவொண்ணாதவனாய்ச் சொல்லிச்சொல்லாத குணங்களாலேயும் வர்ணீயனாயிருக்குமிருப்பைப் ஸ்ரீ திவ்யாஸ்ரிதனாய் அநுஸந்தித்து (“[illegible]” என்கிறபடியே இந்த குணங்களில் ஒவ்வொரு குணங்களுக்கும் தோற்றுத் தன்னை யெழுதிக் கொடுக்கிறான்). ௪௧

ஏவம் ஸ்துதோ ஹரி: ஸ்ரீமாந் ப்ரஸந்நவதநோ விபு:।
ஸமுத்ரராஜம் ப்ரோவாச ஸ்மயமாநமுகாம்புஜ:॥ ௪௨

ఏవం స్తుతో హరిః శ్రీమాన్ ప్రసన్నవదనో విభుః।
సముద్రరాజం ప్రోవాచ స్మయమానముఖాంబుజః॥ ౪౨

இப்படி ஸமுத்ரராஜனும் ஸமஸ்தோத்ரத்தில் ஸ்வீகரிக்கவே “ஹரிர்ஹரதி பாபாநி” என்கிறபடியே ப்ராப்தவிஷயஸம்பந்தி விரோதியான பாபம் நிவ்ருத்தமாய் ஸ்தோத்ரம் தலைக்கட்டினவாறே அந்த ஸ்ரீநிவாஸவிநோதமதனான ஸத்வஸ்தனும் ஸுவப்ரியனாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்ஹர்த்தாவாயிருந்துவைத்துக் குறைவாளனைப் போலே அதனால்வந்த ஸவிகாஸத்தையுடையனாய்த் திருவுள்ள முகந்து அந்த ஸமுத்ரராஜனைப் பார்த்து “எடிலங்கு தாமரை போல் செவ்வாய் முறுவல்செய்தருளி” என்றும், “வாய்திறந் தொன்றுபணித்ததுண்டு” என்றும் சொல்லுகிறபடியே புன் சிரிப்புடன் ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தான் (எங்ஙனேயென் னில்): ௪௨

ஸ்ரீ பகவானுவாச.

ஸிந்துராஜ தவ ஸ்தோத்ராத் ப்ரஸந்நஹ்ருதயோऽஸ்ம்யஹம்।
வரம் வ்ருணீஷ்வ தேऽபீஷ்டம் வரதோऽஹம் ஸமாகத:॥ ௪௩

శ్రీభగవానువాచ.

సింధురాజ తవ స్తుత్యా ప్రసన్నహృదయోఽస్మ్యహమ్।
వరం వృణీష్వ తేఽభీష్టం వరదోఽహం సమాగతః॥ ౪౩

ஸ்ரீபகவான் சொன்னான்.

வாராய்ஸமுத்ரராஜனே! உன்னுடைய ஸ்தோத்ரத்தாலே மிகவும் ஸந்துஷ்டனானேன்; உன்இஷ்டமான வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடவாய்; நானுனக்கு அபீஷ்டமான வரத்தைத் தருகைக்காகவே இங்கு ஸந்நிஹிதனானேன் (என்று அருளிச்செய்தான்). ௪௩

ஸமுத்ர உவாச.

ப்ரஸந்நோऽஸி யதி ஸ்வாமிந் ப்ரார்த்திதார்த்தப்ரதோ ந்ருணாம்।
ஸ்ரீநிவாஸபுரேऽமுஷ்மிந் ஶ்ரியா ஸஹ வஸாநிஶம்॥ ௪௪

సముద్ర ఉవాచ.

ప్రసన్నోఽసి యది స్వామిన్ ప్రార్థితార్థప్రదో నృణామ్ ।
శ్రీనివాసపురేఽముష్మిన్ శ్రియా సహ వసాఽనిశమ్॥ ౪౪

ஸமுத்ரராஜன் சொன்னான்.

(ஸமுத்ரராஜனும் இப்படிப் ப்ரஸந்நனான பகவானைப்பார்த்து) தேவரீர் அடியேனிடத்தில் திருவுள்ளமுகந்தாகில் குணாகுண நிரூபணம் பண்ணாதே ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதராய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியாரும் தேவரீரும் இந்த ஸ்ரீநிவாஸ க்ஷேத்ரத்தில் இந்த திவ்யவிமானத்திலே நித்யமாக எழுந்தருளியிருக்கக் கடவீர் (என்று ப்ரார்த்தித்தான்). ௪௪

ஸ்ரீபகவாநுவாச.

அத்ரைவ நகரே நித்யம் ஸர்வகாமபலப்ரத:।
ஸ்ரீநிவாஸவிமாநேऽஸ்மிந் வஸிஷ்யாமி ஶ்ரியா ஸஹ॥
பத்மிநீ பவதஶ்சேயம் ப்ரார்த்திதார்த்தப்ரதாயிநீ।
பாவநீ ஸர்வலோகாநாம் பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய:॥
ஸ்ரீநிவாஸபுரேऽமுஷ்மிந் யே வஸந்தி நரா புவி।
தேஷாமபீஷ்டமகிலம் தாஸ்யாம்யஸம்ஶய:॥
ஏவமுக்த்வா ஹரி: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரோதேந நிஷேவித:।
ஸ்ரீநிவாஸபுரே தஸ்மிந் அத்யாபி பரித்ருஶ்யதே॥
பத்மாந்வேஷீ ஸமாகத்ய தத்ரைவ பகவாந் ஹரி:।
அதிஷ்டத்யத: ப்ராஹு: லோகே ஸ்திதபுரம் ச தத்॥
ஏஷ நிஸ்தலவந்நாணாம் கமநீயதயா ஹரி:।
நிஸ்தலேஶ இதி க்யாதோ பகவாந் பக்தவத்ஸல:॥

ஏவம் மஹாப்ரபாவா ஸா ஸ்ரீநிவாஸபுரீ ஶுபா।
ஸம்க்ஷேபேண மயாऽமுஷ்யா: மாஹாத்ம்யம் கதிதம் தவ॥ ௫௧

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரகாண்டே
ப்ருகுநாரதஸம்வாதே ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யகதநம் நாம
ஸப்ததஶோऽத்யாய:.

ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாய:.

శ్రీభగవానువాచ.

అత్రైవ నగరే నిత్యం సర్వకామఫలప్రదః ।
శ్రీనివాసవిమానేఽస్మిన్ వసిష్యామి శ్రియా సహ॥
పద్మినీ భవతశ్చేయం ప్రార్థితార్థప్రదాయినీ ।
పావనీ సర్వలోకానాం భవిష్యతి న సంశయః ॥
శ్రీనివాసపురేఽముష్మిన్ యే వసన్తి నరా భువి ।
తేషామభీష్టమఖిలమ్ అహం దాస్యామ్యసంశయమ్ ॥
ఏవముక్త్వా హరిః శ్రీమాన్ క్షీరోదేన నిషేవితః ।
శ్రీనివాసపురే తస్మిన్ అద్యాపి పరిదృశ్యతే ॥
పద్మాన్వేషీ సమాగత్య తత్రైవ భగవాన్ హరిః ।
అతిష్ఠద్యతః ప్రాహుః లోకే స్థితపురం చ తత్ ॥
ఏష నిస్తలవన్నాణాం కమనీయతయా హరిః ।
నిస్తలేశ ఇతి ఖ్యాతః భగవాన్ భక్తవత్సలః ॥
ఏవం మహాప్రభావా సా శ్రీనివాసపురీ శుభా ।
సంక్షేపేణ మయాఽముష్యాః మాహాత్మ్యం కథితం తవ ॥ ౫౧

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాణ్డపురాణే క్షేత్రకాణ్డే
భృగునారదసంవాదే శ్రీనివాసక్షేత్రమాహాత్మ్యకథనంనామ
సప్తదశోఽధ్యాయః.

శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే ప్రథమోఽధ్యాయః.

ஸ்ரீபகவான் சொன்னான்.

(அநந்தரம் பக்தவத்ஸலஸ்வாமியும் ஸமுத்ரராஜனைப் பார்த்து "நீயுரைத்தபடியே) இந்த ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரத்தில் இந்தவிமானத்தில் பெரியபிராட்டியாருடனே ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனாய்க்கொண்டு எப்போதும் வஸிக்கிறேன்; அருகே நிற்கிற உன்பெயருடைய வாருணபுஷ்கரிணியும் ஸர்வர்க்கும் அநிஷ்டங்களைப்போக்கி இஷ்டங்களைக் கொடுக்கவற்றாகக்கடவது; அதில் ஒருஸம்சயமுமில்லை; நானும் மத்க்ஷேத்ரவாஸிஜநங்களுக்கு ‘‘ஸுஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா’’ என்கிறபடியே விசேஷித்து ஸுப்ரஸந்நனாகிறேன்; அதிலும் ஒரு ஸம்சயமுமில்லை’’ என்று இப்படி அருளிச்செய்து அந்த ஸமுத்ரராஜனாலே வரிவஸிதசரணயுகளனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீநிவாஸ க்ஷேத்ரத்தில் இவ்வளவும் ஸர்வஜநராலும் ஸேவிக்கப்படுகிறான்; இப்படிப் பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொண்டு இங்கே எழுந்தருளி நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு ‘‘திருநின்றவூர்’’ என்று திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்று; பக்தவத்ஸலனும் முத்துமாலையைக் குளிர உடம்பிலே அள்ளி எறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே நிரதிசயப்ரேமத்தைக்கொண்டுக் குளிர உடம்பிலே அணைத்தேற்றிட்டுக்கொள்ள வற்றாயிருக்கையாலே ‘‘நித்திலத்தொத்து’’ என்று ப்ரஸித்தியருளினான். இப்படித் திருநின்றவூரினுடைய பெருமையைப் பலபல சொல்லிநின்றது (என்று நாரதபகவான் திருநின்றவூர்விஷயமான அத்யாயங்களில்வைத்துக்கொண்டு முதல் அத்யாயத்தை நிகமித்தாராயிற்று).

இவ்வாறு ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரத ஸம்வாதத்தில் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யகதந
மென்னும் பதினேழாவது அத்யாயம் (முற்றிற்று).
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் முதல் அத்யாயம்(முற்றிற்று).

அத² ஶ்ரீப்³ரஹ்மாண்ட³புராணே க்ஷேத்ரகாண்டே³
ப்⁴ருகு³நாரத³ஸம்வாதே³ அஷ்டாத³ஶோऽத்⁴யாய:.
ஶ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே த்³விதீயோऽத்⁴யாய:.
ஶ்ரீப்⁴ருகு³ருவாச.

ஶ்ரீநிவாஸபுரஸ்யோக்தம் மாஹாத்ம்யம் ப⁴வதா முநே ।
ப்³ரஹ்மந் வருணதீர்த²ஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வத³ மேऽது⁴நா ॥
கோ வா தத்ர நர: ஸ்நாத்வா பாபாந்முக்தோऽப⁴வந்முநே ।
தத்ர ஸ்நாநேந லோகேऽஸ்மிந் ப்ரார்தி²தார்தா²நவாப க: ॥
தத்தீரே க்ருததா³நாநாம் கிம் ப²லம் ஜாயதே ந்ருணாம் ।
ஸர்வமேதத்ஸமாசக்ஷ்வ பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ॥ ௩

అథ శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే క్షేత్రకాండే
భృగునారదసంవాదే అష్టాదశాధ్యాయః.
శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే ద్వితీయోఽధ్యాయః.
శ్రీభృగురువాచ.

శ్రీనివాసపురస్యోక్తం మాహాత్మ్యం భవతా మునే ।
బ్రహ్మన్ వరుణతీర్థస్య మాహాత్మ్యం వద మేఽధునా ॥
కో వా తత్ర నరః స్నాత్వా పాపాన్ముక్తోఽభవన్మునే।
తత్ర స్నానేన లోకేఽస్మిన్ ప్రార్థితార్థానవాప కః ॥
తత్తీరే కృతదానానాం కిం ఫలం జాయతే నృణామ్ ।
సర్వమేతత్సమాచక్ష్వ పరం కౌతూహలం హి మే ॥ 3

இனி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரதஸம்வாதத்தில் பதினெட்டாவது அத்த்யாயம்.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் இரண்டாவது அத்த்யாயம்.

(கீழ் அத்யாயத்தில் நாரதபகவானை ப்ருகுமஹர்ஷி ப்ரச்நம்பண்ணினவிடத்தில் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமின்னவிடத்திலென்றும் அந்தத் திருநாமம் வருகைக்கு ஹேது இன்னதென்றும் அதினுடைய மாஹாத்ம்யமிப்படிப்பட்டதென்றும் அங்குத் தீர்த்தமிதென்றும் அங்குற்ற எம்பெருமானுடைய திருநாமம் இன்னதென்றும் பரப்ப

ற ப்ரதிபாதித்துநின்றது; இனி அங்குள்ள வருணபுஷ்கரிணிக்கு ஸமுத்ரராஜன் ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸகலஜநப்ரஸாதமடியாகவந்த விரோதிநிவர்த்தகத்வ - இஷ்டப்ராபகத்வங்களென்கிற இரண்டாகாரங்களையும் ஸங்க்ஷேபமாகப் ப்ரதிபாதிக்கிறது மேல் இரண்டத்யாயங்களாலே; அதில் முந்துறமுன்னம் விரோதிநிவர்த்தகத்வாகாரத்தைப் ப்ரஸ்தாவாநுரூபேண ப்ரதிபாதிக்கிறது பதினெட்டாம் அத்யாயத்தில்; எங்ஙனேயென்னில்: ப்ருகுமஹர்ஷி நாரதபகவானைப் பார்த்து) வாரீர் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநியான நாரதரே! ஸ்ரீநிவாஸநகரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தைப் ப்ரதிபாதித்தீர்; இனி அங்குள்ள வருணபுஷ்கரிணியின் மாஹாத்ம்யத்தை இப்போது சொல்லிக்காணீர்; எவன் அந்த புஷ்கரிணியில் ஸ்நாநம் பண்ணி பாபத்தினின்று விடுபட்டான்? எவன் தன் அபிமதார்த்தங்களையும் பெற்றான்? அதின் கரையில் தாநம்பண்ணினவர்களுக்குப் பலம் தான் என்? இதடங்கச்சொல்லிக்காணீர்; இதுகேட்கையில் எனக்கு ஆதரம் பெரிதன்றோ! ௩

இத்யேவம் ப்ருகுணா ப்ருஷ்டோ நாரதோ பகவத்ப்ரிய:।
ப்ரத்யுவாச முநிச்ரேஷ்டம் ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா॥ ௪

ఇత్యేవం భృగుణా పృష్టో నారదో భగవత్ప్రియః ।
ప్రత్యువాచ మునిశ్రేష్ఠం ప్రహృష్టేనాంతరాత్మనా ॥ ౪

என்று கேட்க நாரதபகவானும் “வக்தா ச்ரோதா ச துர்லப:” என்று நல்லதுகேட்பாரைக்கிடையாதாகையாலே மிகவும் ஸந்துஷ்டனாய் பகவத்குணத்தை சிந்தநம்பண்ணுவாரில் இவனுக்குமேலில்லையென்னும்படியிருக்கிற ப்ருகுமஹர்ஷியைப் பார்த்துப் ப்ரீதியாலே ப்ரத்யுத்தரம்சொல்லுகிறான். ௪

ஸ்ரீநாரத உவாச.

ஸாது ஸாது மஹாபாக! த்வயா முநிகணோத்தம।
ப்ருஷ்டம் வருணபத்மிந்யா: மாஹாத்ம்யம் ஸர்வகாமதம்॥
ஆயுஷ்யம் கீர்த்திதம் புண்யம் ஸர்வைச்வர்யகரம் பரம்।
ஸர்வரோகப்ரசமநம் ஸர்வகாமபலப்ரதம்॥
யஸ்ய ச்ரவணமாத்ரேண ஸர்வபாபம் ப்ரணச்யதி।
பக்திர்பவதி கல்யாணீ பகவத்யம்புஜேக்ஷணே॥ ௭

శ్రీనారద ఉవాచ.

సాధుసాధు మహాభాగ త్వయా మునిగణోత్తమ ।
పృష్టం వరుణపద్మిన్యా మాహాత్మ్యం సర్వకామదమ్ ॥
ఆయుష్యం కీర్తిదం పుణ్యం సర్వైశ్వర్యకరం పరమ్ ।
సర్వరోగప్రశమనం సర్వకామఫలప్రదమ్ ॥
యస్య శ్రవణమాత్రేణ సర్వపాపం ప్రణశ్యతి ।
భక్తిర్భవతి కల్యాణీ భగవత్యమ్బుజేక్షణే ॥

177694

ஸ்ரீநாரதபகவான் சொன்னான்.

வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! ஆயுஸ்ஸைக்கொடுக்கவற்றாய் கீர்த்திப்ரதமாய் ஸகலைச்வர்யத்தையும்பண்ணவற்றாய் எல்லாரோகங்களையும் சமிப்பிக்கவற்றாய் த்ரிவிதபுருஷார்த்தஹேதுவாய் கீழ்ச்சொன்னவற்றிற்கு விரோதியான பாபத்தைப் போக்கவற்றாய் தன்னை அநுஸந்தித்தமாத்ரத்தில் பகவத்பக்திவிரோதியான பாபம்போய் ஸர்வஜ்ஞாநாவஹமான பகவத்பக்தியையும் உண்டாக்கவற்றாய் இப்படி ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான வருணபுஷ்கரிணியின் மாஹாத்ம்யத்தை நீர்கேட்டது மிகவும் நன்றாயிருந்தது; “பக்ஷ்மேணா பக்திஸம்பந்ந:” என்றும், “ஸ து நாகவர: ஸ்ரீமாந்” என்றும், “அந்தரிக்ஷகத: ஸ்ரீமாந்” என்றும், “செல்வவிபீடணர்க்கு” என்றும் சொல்லப்படுகிற பகவத்ப்ரபக்திநிஷ்டமான ஸாதுங்களெல்லாம் பகவத்ஸம்பந்தம்பெற்ற வருணபுஷ்கரிணியின் மாஹாத்ம்யம்கேட்கையில் ஆதரத்தையுடைய உம்முடைய ஸாம்யத்திற்கு நேராகாதுகாண் (என்று ப்ருகுமஹர்ஷியை நாரதபகவான் “பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்” என்றும், “மடக்கிளியைக் கைகூப்பி” என்றும், “கணபுரம் கைதொழும்பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே கொண்டாடுகிறான்): ௭

ச்ருண்வந்தி மாயாம் ச்ரவணாம்ருதப்ரதாம்
அசேஷகாமம் மோக்ஷப்ரதம் விதிஷ்ட:।
யே ச்ரத்தயா தே யதிக்ஷரவ்யயாம்
ந ஜாது கச்சந்தி நரா விமோஹிதா:॥

O23;3e:2 1172
150

காதாம் விநிந்தந்தி ஜநார்தநஸ்ய யே
மஹாஜநாலோகநலேஶவர்ஜிதா: |
பதந்தி தே கோரதரேஷு நாரகேஷு
அஶேஷகாலம் கலு ரௌரவாதிஷு ||
வரதாநஸமுத்பூதம் வைகுண்டஸ்ய புராநக |
வக்ஷ்யே வருணதீர்த்தஸ்ய வைபவம் பாபநாஶநம் || ௧௦

శృణ్వన్తి గాథాం శ్రవణామృతప్రదామ్
అశేషకాలం మధుకైటభద్విషః ।
యే శ్రద్ధయా తే యమకింకరవ్యథామ్
న జాతు గచ్ఛన్తి నరా వికల్మషాః ॥
గాథాం వినిన్దన్తి జనార్దనస్య యే
మహాజనాలోకనలేశవర్జితాః ।
పతన్తి తే ఘోరతరేషు నారకేషు
అశేషకాలం ఖలు రౌరవాదిషు ॥
వరదానసముద్భూతం వైకుణ్ఠస్య పురానఘ ।
వక్ష్యే వరుణతీర్థస్య వైభవం పాపనాశనమ్ ॥ ౧౦

(இன்னும் நாரதபகவான் ம்ருகண்டுமஹர்ஷிக்கு வருணபுஷ்கரிணீமாஹாத்ம்யஶ்ரவணத்தில் ஶ்ரத்தை இயற்கையாலே உண்டானாலும் அதை மேன்மேலே வர்த்திப்பிக்கைக்காக வருணபுஷ்கரிணீமாஹாத்ம்யஶ்ரவணமும் பகவத்கதாஶ்ரவணத்தில் ஶ்ரத்தையை வளர்க்குமென்று ஸங்க்ரஹித்து) ஸம்ஸாரவியாதியைப் போக்குமவனான எம்பெருமானுடைய கதாம்ருதபானமான செவிக்குஇனிய செஞ்சொல்லை அதிகாரிநியமமின்றிக்கே எல்லாக்காலத்திலும் ஶ்ரத்தையோடே கேட்குமவர்களுக்கு மரணாவஸாநத்தில் "நமன் தமரால் ஆராயப்பட்டறியார்" என்கிறபடியே யமபடரால் நலிவுபடார்கள்; இப்படிப்பட்ட பாசுரத்தைத் தாழ்வாக நினைக்குமவர்கள் "யம் யம் பஶ்யந்தி சக்ஷுஷா" என்றும், "பார்வைச்செடியார்வினைத்துகைக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தங்களுடைய கடாக்ஷமாத்ரத்தாலே ஸகலபாபிகளையும் போக்கவல்ல மஹாத்மாக்களுடைய அவலோகநலேஶமுமற்றவராய் எல்லாக்காலத்திலும் ரௌரவாதிநரகத்தில் விழுவர்கள் என்று எம்பெருமானுடைய குணகீர்த்தநஶ்ரவணத்தின் பெருமையை வெளியிட்டுக்கொண்டு முன்பு வருணபுஷ்கரிணிக்கு பகவத்தினுடைய வரதாநத்தாலுண்டான பாபநிவர்த்தகமாகிற மாஹாத்ம்யத்தைச் சொல்லுகிறேன் (கேளென்கிறான்): ௧௦

புரந்தரோ நாம கஶ்சித் ப்ராஹ்மணோ வேதபாரக: |
புண்யதீர்த்தேஷு பஹுஷு ஸ்நாதும் ஸமுபசக்ரமே ||
தீர்த்தயாத்ராபரே தஸ்மிந் ப்ராஹ்மணே பதி கச்சதி |
மநோஹரநிஜாகாரா மாதங்கீ காசிதாகதா ||
தாம் ஸமீக்ஷ்ய புநஸ்தந்வீம் தருணீமதிஸுந்தரீம் |
தாம் த்ருஷ்ட்வா பஹுதா மோஹம் ப்ராஹ்மணோऽநுயயௌ தத: ||
பரிக்ருஹ்ய ச தாம் பார்யாம் பரம் காமபராயண: |
சசார ஸுசிரம் காலம் தயா ஸஹ முதீதயா ||
காநநேஷு மநோஜ்ஞேஷு நதீரோபவநேஷு ச |
பர்வதேஷு ச ரம்யேஷு விசசார தயா ஸஹ ||
பஹுகாலே ததோऽதீதே ப்ராஹ்மணோऽநுஶயாந்வித: |
விநிந்த்ய நாத்மநாத்மாநம் மாதங்கீம் ச ஜஹௌ ஸ தாம் ||
கஷ்டம் க்ருதம் மயா காமம் பாபிஷ்டேந துராத்மநா |
ஜுகுப்ஸிததமம் லோகே லோகத்வயவிகாதகம் ||
ததஶ்ஶோகஸமாவிஷ்டோ நிஜஸம்ஶயாந்வித: |
நிஜபாபவிநாஶாய தத்ப்ராயம் வ்யசிந்தயத் ||
தாத்ருங்நிஜமஹாபாபநாஶநே கிஞ்சிதவ்யயௌ |
அத்ருஷ்ட்வா ப்ராயஶ்சித்தம் ஸ ஶுசிவிப்ரோ ஹ்யயாசித: || ௧௧

పురన్దరో నామ కశ్చిద్ బ్రాహ్మణో వేదపారగః ।
పుణ్యతీర్థేషు బహుషు స్నాతుం సముపచక్రమే ॥
తీర్థయాత్రాపరే తస్మిన్ బ్రాహ్మణే పథి గచ్ఛతి ।
మనోహరనిజాకారా మాతఙ్గీ కాచిదాగతా ॥
తాం సమీక్ష్య పునస్తన్వీం తరుణీమతిసున్దరీమ్ ।

క్షీరాబ్ధేరవతారా సా సాక్షాదితి జనైః శ్రుతా ।
అర్ధయోజనవిస్తారా క్షీరాబ్ధిసదృశోదకా ॥
విభాతి సదృశీ దివ్యా వర్ణనాతీతవైభవా ।
మీనం గతే రవౌ కృష్ణే శ్రవణర్క్షేణ సంయుతే ॥
తస్యాం స్నానం ప్రశంసన్తి ద్వాదశ్యాముదితే రవౌ ।
తత్రైవ తరసా గత్వా స్నాత్వా తత్ర సకృద్ ద్విజ ॥
తస్యాః ప్రాచీనతీరస్థం దేవదేవం శ్రియఃపతిమ్ ।
శ్రీనివాసవిమానస్థం * నిస్తలేశాహ్వయం హరిమ్ ॥
ప్రణమేర్యది భక్త్యా త్వం పాపాదస్మాద్విమోక్ష్యసే ।
న సంశయోఽత్ర కర్తవ్యో యాహి తత్రైవ మా చిరమ్ ॥ ௨௭

(அஶரீரிவாக்யம்.)

இப்படி யஜ்ஞ ப்ராஹ்மணன் ஶோகஸாகரநிமக்நனாயிருக்கும் ஸமயத்தில் அஶரீரியாய் விலக்ஷணமான ஒரு வாக்கு உண்டாயிற்று; எங்ஙனேயென்றால்: "யாயாவர ப்ராஹ்மணோத்தமனே! நீ துக்கிக்க வேண்டாம், உன் பாதக நிவ்ருத்திக்கு இப்போது உபாயம் சொல்லுகிறேன்; 'நகரேஷு காஞ்சீ' என்று ஸகலமான க்ஷேத்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமான ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திற்கு முக்காதவழி வடகிழக்காய்க் கீழ் ஸமுத்ரத்திற்கு இருகாதவழி மேற்கிலே ஸகலபாபஹரமான 'ஸ்ரீநிவாஸபுரி' என்று ஒரு நகரி உண்டு; அதில் ஸகலஸம்பத்ப்ரதமாகப் ப்ரஸித்தமாய் க்ஷீரஸமுத்ரத்தினுடைய ஸாக்ஷாதவதாரமாக எல்லாரும் அறிந்ததாய் அரைக்காதவழி பரந்ததாய் க்ஷீரஸமுத்ரம்போன்ற தீர்த்தத்தை யுடைத்தாய் சொல்லித் தலைக்கட்டவொண்ணாத வைபவத்தை யுடைத்தாய் அதிவிலக்ஷணையாய் 'வருணபுஷ்கரிணி' என்று பேர்பெற்ற ஒரு ஸரஸ்ஸு உண்டு; அதில் பங்குனிமாஸத்தில க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் திருவோணநக்ஷத்ரத்தோடுகூடின த்வாதஶி யன்று உதயகாலத்தில் ஸ்நாநத்தைப் ப்ரஶஸ்தமாகச் சொல்வர்கள்; அந்த வருணதீர்த்தத்தில் நீ த்வரித்து நடந்துபோய் ஒரு காலாகிலும் ஸ்நாநம்பண்ணி அதற்குக் கிழக்கரையில் நின்றவனாய்

* "నిస్తులేశాహ్వయమ్". ఇతి పాఠభేదః.

அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதியாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸ்ரீநிவாஸவிமாநஸ்தனாய் 'நிஸ்துலன்' என்ற திருநாமத்தையுடைய எம்பெருமானைப் ப்ரீதிபாரவஶ்யமாகத் திருவடித் தொழுவாயாகில் ஸ்வயத்நத்தால் போக்கவரிதான இந்தப்பாபத்தினின்று விடுபடப்போகிறாய்; இவ்விஷயத்தில் ஒரு ஸந்தேஹமும் வேண்டாம்; விளம்பமில்லாமல் நடக்கக்கடவை" என்றது. ௨௮

ஸ்ரீநாரத உவாச.

ஶ்ருத்வா திவ்யாம் வாணீம் தாம் ஸாநந்தாஶ்ருஸமாப்லுத:।
யாயாவரோ யஜ்ஞஶர்மா ஶ்ரீநிவாஸஸரஶ்ஶுபம்॥
ததர்ஶ தத்ர விஸ்தீர்ணம் தடாகம் வாருணம் ஸ:।
க்ஷீராப்திஸத்ருஶாகாரம் ப்ரஸந்நஶிஶிரோதகம்॥
ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணம் சக்ரவாகைஶ்ச ஶோபிதம்।
ஸேவிதம் ஸாரஸைஶ்சக்ரைரந்யைஶ்ச விஹகைஸ்ததா॥
பத்மோத்பலஸமாகீர்ணம் கஹ்லாரைஶ்சாபி ஶோபிதம்।
[illegible] விவிதைர் [illegible] புஷ்பிதோதகம்॥
நாநா[illegible] கம்।
ஸர்வ[illegible] ஸாக்ஷாத் க்ஷீராப்திமிவ ஸாகரம்॥
தீரே ஜநபதை: [illegible]।
[illegible] வேஷ்டிதம்॥
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]।
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥

* [illegible]

[illegible]

శ్రీనారద ఉవాచ.

ఆకర్ణ్య దివ్యాం వాణీం తామ్ ఆనన్దార్ణవసంప్లుతః ।
పురన్దరో జగామాశు శ్రీనివాసస్థలం మహత్ ॥
దదర్శ తత్ర విస్తీర్ణం తటాకం వరుణస్య సః ।
క్షీరాబ్ధిసదృశాకారం ప్రసన్నమధురోదకమ్ ॥
హంసకారణ్డవాకీర్ణం చక్రవాకైశ్చ శోభితమ్ ।
సేవితం సారసైశ్చిత్రైరన్యైశ్చ విహగైస్తథా ॥
‡ ఫుల్లపద్మసమాకీర్ణం హల్లకైశ్చోపశోభితమ్
అన్యైశ్చ వివిధైః పుష్పైరనిశం పూరితోదకమ్ ॥

---

* "[illegible]" ఇతి పాఠభేదః."

‡ హల్లకమ్=త్రికాలవికాసిరక్తకల్హారకుసుమమ్.

నానారత్నమయోదారతుఙ్గసోపానపఙ్క్తికమ్ ।
సమృద్ధసలిలం సాక్షాత్క్షీరాబ్ధిమివ చాపరమ్ ॥
తీరజైర్నాగపున్నాగైర్వకుళాశోకచమ్పకైః ।
క్రముకైర్నారికేళైశ్చ కదలీభిశ్చ వేష్టితమ్ ॥
పాటలైస్సిన్ధువారైశ్చ ప్రియాళైస్తిలకైస్తథా ।
కోవిదారైః కురవకైః కర్ణికారైశ్చ కింశుకైః ॥
తమాలతాలహిన్తాలైస్తథా నీపైస్సాలకైః ।
శిరీషైః పారిజాతైశ్చ శింశుపాభిర్నమేరుభిః ॥
బోధిద్రుమైశ్చ న్యగ్రోధైః ప్లక్షైర్బిల్వైరనేకశః ।
ఆమ్రైర్మధూకైర్జమ్బీరైర్వ్యజ్ఞుకైర్లకుచైస్తథా ॥
శ్లేష్మాతకైర్బ్రహ్మవృక్షైః చన్దనైః పనసైరపి ।
క్షీరవృక్షైః స్ఫారతరైః కుటజైరతిముక్తకైః ॥
దాడిమైః పిచుమన్దైశ్చ బదరీభిరుదుమ్బరైః ।
తినిశైర్నక్తమాలైశ్చ కృష్ణచన్దనకార్జునైః ॥
దేవదారుద్రుమైః పుణ్యైః కపిత్థైస్సరలైర్ధవైః ।
కేతకీభిశ్చ ఖర్జూరైః ఏలాకర్పూరదారుభిః ॥
ఏవమాద్యైర్మహావృక్షైః అభితః పరివేష్టితమ్ ।
తులసీయూథికాజాతీమల్లికోద్యానసంవృతమ్ ॥
బహుప్రకారైరుద్యానైర్బహుభిః కుసుమావృతైః ।
సర్వర్తుపుష్పసంపూర్ణైః సర్వతస్సమలంకృతమ్ ॥
భ్రమరైర్గాయమానైశ్చ పిబద్భిః పుష్పజం మధు ।
కోకిలైర్మధురాలాపైః మఞ్జువాగ్భిశ్శుకైస్తథా ॥
నృత్యద్భిశ్చ మహాపక్షైః మయూరైరుపశోభితమ్ ।
సర్వస్వరైస్సద్విమానైః గన్ధర్వైస్సేవితం సదా ॥
భ్రమద్భ్రమరసంఘాతమఞ్జునాదమనోహరైః ।

అరుణామ్బురుహైః క్వాపి వికసద్భిరనేకశః ॥
* త్రిసంధ్యమాస్థితైః కర్మ నిత్యనైమిత్తికాత్మకమ్ ।
వేదవేదాఙ్గతత్త్వజ్ఞైః సేవితం బ్రాహ్మణోత్తమైః ॥
వీక్ష్య హృద్యం తటాకం తద్ వీథిమాలామనోహరమ్ ।
విస్మయం పరమం ప్రాప్తః ప్రహృష్టోఽభూద్ ద్విజోత్తమ ॥
స్నాత్వా క్షీరామ్బుధేస్తస్య సలిలే సుమనోహరే ।
విధూతపాపో నిర్వైరో బ్రాహ్మణో వేదపారగః ॥ ౪౮

ஸ்ரீநாரதபகவான் சொன்னான்.

(பின்பு நாரதபகவான் வார்த்தை எங்ஙனே யென்னில்:) அந்தப் "வேதஜ்ஞன்" என்கிற ப்ராஹ்மணன் அந்த ஸரஸீ வார்த்தையைக்கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்துப் அப்போதே ஸ்ரீநிவாஸஸ்தலத்தேறப்போனான். அவ்விடத்தில் விஸ்ராமமாய்க்கொண்டு க்ஷீரஸமுத்ரத்தோடொத்து "ஸ்நாநீயாஹ்ணவார்ணவாதபி வஹதி" இத்யுக்திப்படியே ஸமஸ்தவர்ணமாய்த் தெளிந்து ஸ்வச்சமான தீர்த்தத்தையுடைத்தாய் ஹம்ஸம் முதலான அநேகபக்ஷிகளாலே ஸேவிக்கப்பட்டதாய் விகஸிதங்களான தாமரைப்பூ முதலான நாநாவித புஷ்பங்களாலே நிறைந்ததாய் நாநாவிதரத்நங்களாலே சமைக்கப்பட்ட படிகளையுடைத்தாய் ஸ்வச்சமான தீர்த்தத்தையுடைத்தாய் திருப்பாற்கடல் வேறொரு வேஷங்கொண்டாற்போலே யிருப்பதாய்க் "க்ஷீரவர்ணஜலஸம்பூர்ணாகா" இத்யாதிப்படியே கரையிலுண்டான சோலைமகிழ்மாவல்பாக்குமா முதலான ஸ்தலவ்ருக்ஷங்களாயும் ஜலவ்ருக்ஷங்களாயும் ஊர்த்வவ்ருக்ஷங்களாயும் பர்ணவ்ருக்ஷங்களாயும் உள்ள அநேகவ்ருக்ஷங்களாலே நாலுதிக்குகளிலும் சூழப்பட்டதாய் ஸமஸ்தாச்ரம நோபயோகிகளான திருத்துழாய்களாலும் புஷ்பநோபயோகிகளான ஜாதிகைதொடக்கமான அந்தந்தபுஷ்பங்களுக்கடுத்த வ்ருக்ஷங்களாலே நிறைந்து விஸ்ரம்பஸ்தாநங்களான திவ்யஸ்தாநவோபவநோ பவநங்களான உத்யாநங்களாலேயும் அலங்க்ருதமாய் "அன்னலர்வாய் மதுவுண்டு அங்களிமுரலும்" என்கிறபடியே அங்குள்ள வ்ருக்ஷங்களில் நிறைந்த தேனைப் பாநம்பண்ணி இசைபாடாநின்றுள்ள

* "త్రిసంధ్యమ్" ఇతి పాఠభేదః.

வண்டுகளாலேயும் ஸ்வரமாகக் கூவாநின்றுள்ள குயில்களாலேயும் கிளிகளாலேயும் மிகவும் சோபிதமாய் நல்லநல்ல விசாலஸ்தலராய் ஸாமகாநராய்ப் பாடாநின்றுள்ள ஸாதுக்களாலே ஸதாஸேவ்யமாநமாய் "அந்திமூன்றுமனலோம்பும்" என்றும் "சந்திவேள்வி சடங்கு நான்மறை ஓதி ஓதுவித்து ஆதியாய்வரும் அந்தணாளர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே த்ரிஸந்த்யையிலுண்டான நித்யநைமித்திகாதிகளான கர்மங்களை அநந்யப்ரயோஜநமாக அநுஷ்டிக்குமவர்களாய் வேதவேதாந்தங்களினுடைய தத்வஜ்ஞாநங்கைபுகுந்தவர்களாயிருக்கிற ப்ராஹ்மணோத்தமர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதாய் அழகியதாயிருக்கின்றுகொண்டு ஸரஸ்ஸுமான ஸ்வர்ணபுஷ்கரிணியைப் பார்த்து ஆச்சர்யப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்துப் அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணித் தன்னுடைய பாதகத்தை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டான். ௪௮

ஸ்ரீநிவாஸபுரீம் பச்சாத் ஆவிவேச மநோஹராம்।
த்வஜத்வஜபதாகாட்யாம் வீதிகாசதஸங்குலாம்॥
உத்துங்கைர்கோபுரைஸ்ஸாலை:
ஹர்ம்யைர்ஹேமமயை பரிக்ஷிப்தாம்।
உத்யாநைர்நிஷ்குடைர்ரம்யை
வாபீகூபைச்ச சோபிதாம்॥
விப்ரைர்வேதவேதாந்தபாரகை: ஸேவிதை:।
உத்துங்கபூஜிதவீதீகணிகாசதவாஹிநீ:॥
ஸர்வத்ரஸம்ஸ்திதாம் பாநத: விப்ரைதஸகல ஸநேமை:।
ஸ்வர்ணமயமேககாஹி: ஸ்வர்ணகோசிகை கஞ்சுகிதை:॥
ஸ்வர்ணக்ஷீரதிநாநைச்ச பரிஷ்க்ருதாம் ஸமநோஹரை:।
தீதை: ப்ரஸந்நவிக்ஷஸை: பாதைஸ்ஸமீரணாஸ்ஸநை:॥
தாரணீநாம் ததா ந்ருத்யை: ஸாஸ்யதாண்டவஸம்யுதை:।
வேதவேதாந்தகோஷஸாவிதவிஷயாஸநை:॥
விதிதாசேஷஸித்தாந்தை: வித்வஜ்ஜநஸமாக்ருதாம்। ௫௨
శ్రీనివాసపురీం పశ్చాత్ ఆవివేశ మనోహరామ్ ।
తుఙ్గధ్వజపతాకాఢ్యాం వీథికాశతసంకులామ్ ॥
ఉత్తుఙ్గైర్గోపురైస్సాలైః హర్మ్యైర్హేమమయైర్వృతైః ।

చత్వరైర్విష్కటైశ్చాపి వాపీకూపైశ్చ శోభితామ్ ॥
సుగన్ధితపవనోద్యానకలికామోదమిశ్రితైః ।
ఉత్ఫుల్లపద్మినీవీచీకణికాశీతవాహిభిః ॥
మన్దైస్సమన్వితాం వాతైర్విధూతసకలశ్రమైః ।
క్వచిన్మయూరకేకాభిః క్వచిత్కోకిలకూజితైః ॥
క్వచిత్కీరనినాదైశ్చ పూరితాం సుమనోహరైః ।
గీతైః ప్రసన్నైర్వివిధైః వాద్యైర్గమ్భీరనిఃస్వనైః ॥
తరుణీనాం తథా నృత్తైః లాస్యతాణ్డవసంహితైః ।
వేదవేదాన్తమీమాంసావిచారవిమలాశయైః ॥
విదితాశేషసిద్ధాన్తైః విద్వద్భిస్సమలఙ్కృతామ్ । ॥௩௪॥

பின்பு வாஸநனென்கிற ப்ராஹ்மணன் ஸஞ்சரித்து வந்து அந்தப் பட்டணத்தின் திருவெல்லையாய் "குன்றென்றுமாளிகை மேல்" என்கிறபடியே உயர்ந்தவைகளாலே வ்யாப்தையாய் விசாலமான பலவீதிகளையுடைத்தாய் "கொடிமதிள்மண்டபங்கள்" என்கிறபடியே ஸுந்தரமான கோபுரத்வாரங்களாலே விளங்குகிறதாய்ப் பல நடைவாவிகள் கிணறுகளோடு கூடினதாய் நாநாவாஸனைகளோடும் தென்றல்களோடும் கூடி ஸுகமான சீதவாதங்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டதாய் மனோஹரங்களான மயில்களுடைய கேகாரவங்களாலேயும் கோகிலகூஜிதங்களாலேயும் கிளிகளின் நிநாதங்களாலேயும் நிரம்பினதாய் "பாடலின்னொலி சங்கினோசை யறா" என்கிறபடியே நல்லபாட்டுக்களென்ன வாத்யகோஷங்களென்ன நர்த்தநங்களென்ன இவைகளாலே ரமணீயமாய் ஸகலவேதவேதாந்தசாஸ்த்ரார்த்தங்களினுடைய நிரந்தராப்யாஸத்தாலே தெளிந்தவர்களாய் ஸகலஸித்தாந்தவித்துக்களான வித்வான்களாலே அலங்க்ருதையாய் இப்படிகளாலே "கண்டவர்தம்மனம் வழங்கும்" என்கிறபடியே கண்டார் நெஞ்சுகளுக்கும்படியான ஸ்ரீநிவாஸநகரியைப் ப்ரவேசித்தான். ௩௫

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌨𑌯𑌨𑍋 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍 𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌵𑌰𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍 [illegible] ।
𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌮𑌣𑌿 [illegible] 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌹𑌾𑌰𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌕𑌟𑌕𑍋𑌦𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 ।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌨𑌵𑍀𑌨𑌕𑌟𑌕𑍈𑌃 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍈𑌰𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌹𑌾𑌰𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌆𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘 [illegible] 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible] ॥
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌨𑍂𑌰𑍁𑌹𑌃 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 [illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ।
𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥
𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௬

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌭𑍃𑌗𑍁𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

ఏవం మనోహరాకారాం శ్రీనివాసపురీం శుభామ్।
విస్మయోత్ఫుల్లనయనో వీక్షమాణస్తతస్తతః।
శ్రీనివాసవిమానం తద్ ఆసాద్య పరమాద్భుతమ్॥
నారాయణం హరిం సాక్షాద్ దేవదేవం శ్రియఃపతిమ్ ।
భక్తావలమ్బనం భక్తకల్పకం భక్తజీవితమ్॥

కిరీటచూడామకుటస్ఫురన్మకరకుణ్డలమ్।
కమలాకౌస్తుభమణిగ్రైవేయైర్విభూషితమ్॥
శ్రీవత్సహారకేయూరకటకోదరబన్ధనైః।
కాఞ్చనైర్వీరకటకైః నూపురైరభిచారుభిః॥
ఏవమాద్యైర్బహువిధైః భూషణైస్సమలఙ్కృతమ్।
కాఞ్చీగుణప్రభావిద్ధపీతామ్బరవిరాజితమ్॥
అఙ్గులీయవరైర్యుక్తం శఙ్ఖచక్రగదాధరమ్।
ఏవం మనోహరాకారం నిస్తలేశం రమాసఖమ్॥
నత్వా పునఃపునః స్తుత్వా నృత్యన్ హృష్టతనూరుహః।
స్వీకృ త్ప్రసాదం చ ముక్తిమాప ద్విజోత్తమః॥
ఏతత్ సర్వమాఖ్యాతం యన్మాం త్వం పరిపృచ్ఛసి।
భృగోః భాగవశ్రేష్ఠ! కిం భూయః శ్రోతుమిచ్ఛసి॥
య ఇదం శృణుయాన్నిత్యం తీర్థవైభవముత్తమమ్।
సర్వపాపవినిర్ముక్తో విష్ణుసాయుజ్యమాప్నుయాత్॥ ౬౪

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాణ్డపురాణే క్షేత్రకాణ్డే
భృగునారదసంవాదే శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే
వరుణతీర్థప్రభావకథనంనామ
అష్టాదశోఽధ్యాయః.
ఇతి శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే ద్వితీయోఽధ్యాయః.

ஸந்துஷ்டராய். "வைஸ்வாநரன்" என்கிற ப்ராஹ்மணனும் இப்படி ஸர்வரம-ணீயமான நகரியைக் கண்ணாரக்கண்டு ஆஹ்லாதத்தாலே மலர்ந்த கண்களையுடையனாய்க்கொண்டு "பூவியல்பொழிலும் தடமும் அவன் கோயில்" என்கிறபடியே மிகவும் ஸந்துஷ்டனாய் எல்லாவிடங்களையும் ஸந்தர்சித்துக்கொண்டு உள்ளே ப்ரவேசித்துப் பரமாஹ்லாத-மான ஸ்ரீநிவாஸவிமானத்தையும் கிட்டி அங்கு ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நா-ராயணனுடைய அவதாரமாய் விரோதிநிவர்த்தகனாய் அமர-

ர்களதிபதியாய்த் திருவெக்கும் திருவாய் பக்தர்களுக்கு ஆஸ்ரய-ணீயனாய் அவர்களுக்கு சுஹிதத்தைக் கொடுக்குமவனாய் "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" என்கிறபடியே அவர்களைத் தனக்கு தாரகமா-கவுடையனாய்க் கிரீடாதி நாநாவித திவ்யாபரணபூ-ஷிதனாய் திவ்யபீதாம்பரதாரியாய் ஸர்வ ஸுந்தராகாரனாய் இப்படி ஸர்வவிலக்ஷண திவ்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனை நித்திலத்தொத்தினைப் பெரியபிராட்டியாருடன் அமலனாதிபிரானிற்படியே ஸந்தர்சித்து பக்திபரவசனாய் அடுத்தடுத்துத் திருவடித்தொழுது வாயாரவாழ்த்தி ப்ரீதி இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமை நர்த்தனம்பண்ணிப் பாகவதாக்ரேஸரனாய்த் தீர்த்தப்ரஸாதாதிகளை ஸ்வீகரித்துக் க்ருதார்த்தனாய் ஸ்ரீநிவாஸஸந்நிதியில் மோக்ஷத்தைப் பெற்றான். வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! வருணதீர்த்தவிஷயமான நீர் பண்ணின ப்ரச்நங்களுக்கெல்லாம் உத்தரம் சொல்லிமுடிந்தது. இன்னம் உம்மைப் பார்த்தால் ப்ரச்நம்பண்ணப் புகுகிறீர்போலே இருக்கிறீர் என்று நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷியைப்பார்த்துச் சொல்லி வருணதீர்த்த வைபவச்ரவணத்திற்கு மோக்ஷவிரோதியான பாவங்கள் நீங்கி "பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்கிறபடியே எல்லாக்காலத்திலும் எம்பெருமானுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகையே பலமென்றும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. ௬௪

இவ்வாறு ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரத ஸம்வாதத்தில் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யத்தில்
வருணதீர்த்தப்ரபாவகதநமென்னும்
பதினெட்டாவது அத்யாயம் (முற்றிற்று).
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் (முற்றிற்று).

𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌭𑍃𑌗𑍁𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌭𑍋𑌭𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩.

అథ శ్రీబ్రహ్మాణ్డపురాణే క్షేత్రకాణ్డే
భృగునారదసంవాదే ఏకోనవింశాధ్యాయః.
శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే తృతీయాధ్యాయః.

శ్రీభృగురువాచ.

శ్రుత్వా వరుణతీర్థస్య మాహాత్మ్యం పాపనాశనమ్।
పునః పప్రచ్ఛ దేవర్షిం నారదం మునిసత్తమమ్ ॥
ప్రోక్తం వరుణతీర్థస్య పాపహారిత్వమద్భుతమ్।
ప్రార్థితార్థప్రదాయిత్వప్రకారశ్చాస్య కథ్యతామ్ ॥

శ్రీనారద ఉవాచ.

భోభో భార్గవశ్రేష్ఠ! సమాహితమనాః శృణు।
ప్రార్థితార్థప్రదాయిత్వం సదృష్టాన్తమిహోచ్యతే॥ ౩

இனி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில் ப்ருகுநாரதஸம்வாதத்தில் பத்தொன்பதாவது அத்த்யாயம். ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் மூன்றாவது அத்த்யாயம்.

கீழ்அத்யாயத்தில் நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு வருணதீர்த்தத்தினுடைய விரோதிநிவர்த்தகஸ்வரூபமான வைபவத்தை

ஸத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்ல அதை ப்ருகுமஹர்ஷியும் பார்த்துக் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய்ப் பின்னும் அவரை யதினுடைய அபீஷ்டபலப்ரதமாகிற வைபவமும் சொல்லிக்காணீர் என்று ப்ரார்த்திக்க அவரும் அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளீர் என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி அதையும் வெளியிடுகிறார்; எங்ஙனே யென்னில்: ௩

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌹𑍃𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌧𑍀𑌃 ॥
𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌽𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌤𑍍 𑌸𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌽𑌽𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌏𑌷 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥
𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍋 𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌕𑌹𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌮𑍍 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ ௭

పురాధర్మధ్వజో నామ సూర్యవంశోద్భవో నృపః।
శత్రుభిర్నిర్జితో యుద్ధే హృతరాజ్యో విపన్నధీః॥
అరణ్యేకుత్రచిన్నామ్నా గ్రేన్యవసత్సహ భార్యయా।
యదృచ్ఛయాఽఽగతస్తత్ర మార్కణ్డేయో మహామునిః॥
అభివాద్య మునింప్రాప్తమ్ ఏష ధర్మధ్వజో నృపః।
వ్యజిజ్ఞపత్ తతస్తస్మై తామవస్థాం కృతాఞ్జలిః॥
ఆకర్ణ్య తాం దశాం తస్య మార్కణ్డేయో దయాన్వితః।
తస్య శోకహరాం వాణీమ్ ఇమాం ప్రాహ మహామునిః॥ ౭

முன்பு ஸூர்யவம்ஶத்தில் தர்மத்வஜனென்ற பெயரையுடைய ஒரு ராஜா ஶத்ருக்களாலே பராஜிதனாய் ராஜ்யத்தை யிழந்து துஃகிதனாய் ஜநஸஞ்சாரநடையாடாத ஒருகாட்டிலே தான் தன்னுடைய பார்யையுடன் வஸியாநிற்க அப்போது யாத்ருச்சிகமாக அதுவழியாலே மார்க்கண்டேயமஹர்ஷிவர அவரை அந்த தர்மத்வஜனும் அவனுடைய பார்யையும் தண்டம்ஸமர்ப்பித்து அஞ்ஜலிபந்தத்துடன் தன்னுடைய தஶையை யறிவிக்க மார்க்கண்டேயமஹர்ஷியும்

"ஐயோ" என்று இரங்கி அவனுக்கு ஶோகநிவர்த்தகமான ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார்; எங்ஙனே யென்னில்: ள

𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌭𑌾 ॥
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑍇𑌰𑍇𑌤𑌦𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑌵𑌶𑍇 𑌹𑌰𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌕𑍋𑌪𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌡𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸 𑌚 𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌤𑍍 ॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌤𑌿𑌥𑍌 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥
𑌆𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 ॥
𑌪𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 । கஎ,அ

అస్య దక్షిణదిగ్భాగే త్రింశద్యోజనసమ్మితే ।
శ్రీనివాసపురీనామ కాచిదస్తి పురీ శుభా॥
వారుణీతి సరస్తస్యాం వారుణ్యాం దిశి వర్తతే ।
సాక్షాత్ క్షీరాబ్ధేరేతదవతార ఇతి శ్రుతమ్॥
యోగనిద్రాపరవశే హరౌ ప్రణయకోపతః।
నిర్గత్య లక్ష్మీః క్షీరాబ్ధేః సమాగత్యాత్ర వర్తతే॥ ౧౦॥

క్షీరాబ్ధిరపి శ్రీమాన్ దుహితుర్విరహాక్షమః ।
తత్రాగత్య తడాగాత్మా వర్తతే సచ రూపధృత్॥
కృష్ణశ్రవణసంయుక్తే ఫాల్గునే ద్వాదశీతిథౌ।
తత్రగత్వా త్వమచిరాత్ స్నాయాయదియథావిధి॥
నిర్జిత్య శత్రూన్ రాజ్యం చ ప్రాప్స్యసి త్వం మహీపతే।
పూర్వతోఽప్యధికైశ్వర్యంప్రాప్య త్వంమనుజోత్తమ॥
ఆయుశ్చ పరిపూర్ణం తే మిత్రసంపత్ తథైవచ।
పుత్రపౌత్రసమృద్ధిశ్చ సకలానిష్టసంక్షయః॥
తత్ర స్నానేన సహసా భవిష్యతి న సంశయః ।
తస్య తే మహదాశ్చర్యమదృశ్యం యోగినామపి॥
పరంచ వస్తుతే సమ్యగగ్రే ప్రాదుర్భవిష్యతి ।
తచ్ఛ్రుత్వా వచనం తస్య మార్కణ్డేయస్య పార్థివః ।
కృతార్థోఽస్మీతి తం హృష్టః ప్రణమ్య చ పునః పునః ।
అనుజ్ఞాప్య మునిశ్రేష్ఠం మార్కణ్డేయం మహౌజసమ్॥
దక్షిణాం దిశముద్దిశ్య జగామ సహ భార్యయా॥ ౧౮॥

இவ்விடத்திற்குத் தெற்காக முப்பது காததூரத்தில் "ஸ்ரீநிவாஸபுரீ" என்றொரு திவ்யநகரி இருக்கிறது. அதற்கு மேற்காக ஸாக்ஷாத் க்ஷீராப்தி அவதாரமாகப் ப்ரஸித்தமான "வாருணஸரஸ்" என்று ஒரு ஸரஸ்ஸு உண்டு. பெரியபிராட்டியார் க்ஷீராப்தியில் யோகநித்ராவாரான தன் பர்த்தாவினிடத்தில் ப்ரணயரோஷந்தாலே அவ்விடம்விட்டு இங்கேவந்து வஸிக்க, தமப்பனான க்ஷீரஸமுத்ரராஜனும் தன் மகளின் விரஹத்தை ஸஹியாமல் இவ்விடத்தில் வந்து திருவடிவுடையனாய் இந்த வாருணஸரஸ்ஸ்வரூபவனாயிருக்கையாலே இதற்கு "வாருணஸரஸ்" என்று திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்று; நீ இங்கிருந்து ஶீக்ரமாய்ப் போய்ப் பங்குனிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் திருவோணநக்ஷத்ரத்தோடுகூடின த்வாதஶியன்று உதயகாலத்தில் ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரமத்திலே ஸ்நாநம் பண்ணுவையாகில் ஶத்ருஜயமுண்டாய் இழந்த ராஜ்யத்தையுமடைந்து

முன்னிற்காட்டில் விஞ்சின ஐஶ்வர்யமுடையனாய் சிரஞ்ஜீவியாய்ப் புத்ரபௌத்ராதிஸம்ருத்தியைப்பெற்றவனாய் ஸகலாநிஷ்டங்களும் "சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தன" என்னும்படியே நீங்கிப்போமவனாகப் புகுகிறாய்; இதில் ஒருஸம்ஶயமுமில்லை; பின்னும் அங்கு உனக்கு "யதத்ருஶ்யம்" என்றும் "ரூபவம் யதத்ருஹூதம்" என்றும் "பரம்பராணாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அத்யாஶ்சர்யாவஹமாய்ப் பரமயோகிவாங்மநஸாபரிச்சேத்யமாயிருக்கிற பரவஸ்துவானது உன்முன்னே ப்ராதுர்பவிக்கப்போகிறது என்று மார்க்கண்டேயமஹர்ஷி அந்த தர்மத்வஜனென்கிற ராஜாவுக்குச் சொல்ல, ௧௭௨

ததோ ததர்ஶ புரத: ஸ்ரீநிவாஸபுரீம் ந்ருப:॥
நிர்ஜித்யேவ ஸ்திதாம் ஸம்யக் அலகாம் சாமராவதீம்। ௧௭௬
ப்ரவிஶ்ய தாம் புரீம் ஹ்ருத்யாம் தஸ்யா: பஶ்சிமபாகத:॥
வருணஸ்ய தடாகம் தத் ததர்ஶாதீவ விஸ்த்ருதம்।
தத்ர ஸ்நாத்வா யதாந்யாயம் ஸபார்யோ வஸுதாதிப:॥
ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய ஶ்ரியம் தத்ர ஸாகராதிபஸேவிதாம்।
உவாஸ மாஸமாத்ரம் து தத்தீரே ஸுமநோஹரே॥
த்யாயந் ஸமாஹிதஸ்தத்ர பகவந்தம் ஸநாதநம்।
தஸ்யைவம் வர்த்தமாநஸ்ய புண்டரீகவிலோசந:॥
வராஹரூபீ பகவாந் ஆவிராஸீத் புரோ ஹரி:।
ஆலிங்க்ய வஸுதாம் தேவீம் ஆஶ்சர்யமயவிக்ரஹ:॥
அநந்யத்ருஶ்யஸ்ஸத்த்வை: அக்ரே தஸ்ய வ்யரோசத।

తతో దదర్శ పురతః శ్రీనివాసపురీం నృపః॥
నిర్జిత్యేవ స్థితాం సమ్యక్ అలకాం చామరావతీమ్॥
ప్రవిశ్య తాం పురీం హృద్యాం తస్యాః పశ్చిమభాగతః।
వరుణస్య తటాకం తత్ దదర్శాతీవ విస్తృతమ్।
తత్ర స్నాత్వా యథాన్యాయం సభార్యో వసుధాధిపః।
సాక్షాత్కృత్య శ్రియం తత్ర సాగరాధిపసేవితామ్।
ఉవాస మాసమాత్రం తు తత్తీరే సుమనోహరే।

ధ్యాయన్ సమాహితస్తత్ర భగవన్తం సనాతనమ్।
తస్యైవం వర్తమానస్య పుణ్డరీకవిలోచనః।
వరాహరూపీ భగవాన్ ఆవిరాసీత్ పురో హరిః॥
ఆలిఙ్గ్య వసుధాం దేవీమ్ ఆశ్చర్యమయవిగ్రహః।
అనన్యదృశ్య సత్త్వైః అగ్రే తస్య వ్యరోచత। ॥౨3॥

அநந்தரம் தர்மத்வஜனென்கிற ராஜாவும் மார்க்கண்டேயமஹர்ஷியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுமிகவும் ஸந்துஷ்டனாய் தந்யனானேன் என்றுசொல்லி அவரைப் ப்ரீதியாலே அடுத்தடுத்து ஸேவித்து அவரதநுஜ்ஞைகொண்டு தன்பார்யையும் தானுமாய்த்தென்திக்கிலே புறப்பட்டுவர அங்கு அலகாபட்டணத்தையும் இந்த்ரநகரத்தையும் விஞ்சினதாய் மநோஹரமான ஸ்ரீநிவாஸநகரியைக்கண்டு உள்ளே ப்ரவேஶித்து அந்நகரிக்கு மேல்திக்கிலிருக்கிற விஶாலமான வருணபுஷ்கரிணியையும் ஸேவித்து அதில் ஶாஸ்த்ரோக்தமாக பார்யையும் தானுமாய் ஸ்நானம்பண்ணி அங்கு ஸமுத்ரராஜனாலே ஸேவிக்கப்பட்ட பெரியபிராட்டியாரையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து அதிரமணீயமான அந்த வருணபுஷ்கரிணியின் கரையிலே "ஜஜாப விஷ்ணும் ஸநாதநம்" என்று புராணபுருஷனை அநந்யமநாவாய் த்யானம்பண்ணிக்கொண்டு இப்படி ஒருமாஸம் சென்றவாறே "மஹாவராஹ: ஸ்புடபத்மலோசந:" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதாபிமாநமடியாக மலர்ந்த கண்களையுடையனாய் பூமிப்பிராட்டியை ஆஶ்லேஷித்துக்கொண்டு விஸ்மயநீயமானவடிவையுடையனாய் வராஹரூபியான வெம்பெருமான் அநந்யத்ருஶ்யனாய்க்கொண்டு அவன்முன்னே ஆவிர்பவிக்க, ௨௩௨

வராஹரூபிணம் ஸாக்ஷாத் ததோ த்ருஷ்ட்வா ஜநாதிப:॥
ஸ ததைவ மூநிஷ்ப்ராங்கம் பரவஸ்தி விதயந்।
பரமாநந்தபரித: பரம் விஸ்மயமாகத:॥
ஸஸம்ப்ரமோ மஹீபால: ப்ரணநாம ஸபார்யயா।
விநயாவநதோ பூத்வா க்ருதாஞ்ஜலிபுடஸ்ததா ॥
துஷ்டாவ வசநஶுத்தை: ஜய ஶப்தைஸ்ததா ஹரிம்। ௨௬௨

వరాహరూపిణం సాక్షాత్ తతో దృష్ట్వా జనార్దనమ్॥
ఏతదేవమునిప్రోక్తం పరం వస్త్వితి చిన్తయన్।
పరమానందభరితః పరంవిస్మయమాగతః॥
ససంభ్రమో మహీపాలః ప్రణనామ సహస్రధా।
వినయావనతో భూత్వా కృతాఞ్జలిపుటస్తథా॥
తుష్టావ చ నమశ్శబ్దై ర్జయశబ్దైస్తథా హరిమ్। ౨౮౫॥

இப்படி யஜ்ஞத்வஜனென்கிற ராஜாவும் வராஹரூபியான எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்து இது மார்க்கண்டேயமஹர்ஷி முன்பு சொன்ன ப்ரபாவம் என்று நிணைத்து ஆநந்த நிர்ப்பரனாய் மிகவும் ஆச்சர்யத்துடன் ஸம்ப்ரமித்து "நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:" என்கிறபடியே அநேகமான ப்ரணாமங்களைப் பண்ணி இன்பத்துடன் அஞ்ஜலிபத்தனாய்க்கொண்டு நமஸ்சப்தங்களாலேயும் ஜயசப்தங்களாலேயும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணிநிற்க, ௨௮௫

ததஃ ப்ரஸந்நோ பகவாந் தேவேசோ பக்தவத்ஸல: ॥
மேககம்பீரயா வாசா தமுவாச மஹீபதிம் ।

ஸ்ரீபகவாநுவாச.

யஜ்ஞத்வஜ ! மஹாபாக ! வரதோ பக்தவத்ஸல: ॥
ஏதத் க்ஷீராப்திஸத்ருசம் தீர்த்தமாச்ரித்ய திஷ்டதி ।
தம் ப்ரணம்ய த்வமதுநா ஸர்வாந் காமாநவாப்ஸ்யஸி ॥
யதுவாச மஹாயோகீ மார்க்கண்டேயோ முநிஸ்தவ ।
தத் ஸர்வமசிராத் தாத! பவிஷ்யதி ந ஸம்சய: ॥
ஏவமுக்த்வா மஹீபாலம் தத்ரைவாந்தர்ஹிதோ ஹரி: ।
ந ததர்ச ஹரிம் சாஸௌ தததத்புதமிவாபவத் ॥ ௯௫

తతః ప్రసన్నో భగవాన్ దేవేశో భక్తవత్సలః॥
మేఘగమ్భీరయా వాచా తమువాచ మహీపతిమ్।

శ్రీభగవానువాచ.

ధర్మధ్వజ! మహాభాగ! వరదో భక్తవత్సలః॥
ఏతత్ క్షీరాబ్ధిసదృశం తీర్థమాశ్రిత్య తిష్ఠతి।

తం ప్రణమ్య త్వమధునా సర్వాన్ కామానవాప్స్యసి॥
యదువాచ మహాయోగీ మార్కణ్డేయో మునిస్తవ।
తత్ సర్వమచిరాత్ తాత! భవిష్యతి న సంశయః॥
ఏవముక్త్వామహీపాలం తత్రైవాన్తర్హితో హరిః।
న దదర్శ హరిం చాసౌ తదద్భుతమివాభవత్॥ ౨౯౫॥

அநந்தரம் வராஹரூபியான எம்பெருமானும் யஜ்ஞத்வஜனிடத்தில் ப்ரஸந்நனாய், "வாராய் இப்படி என்னை ஸேவிக்கும்படி பாக்யத்தையுடைய யஜ்ஞத்வஜனே ! க்ஷீராப்தியையொத்த இந்த வராஹபுஷ்கரிணியின் கரையிலே பக்தவத்ஸலனாகி ஸர்வாபீஷ்டப்ரதராய்க்கொண்டு விளங்குகிறார்; அவரை ஸேவித்து மார்க்கண்டேயமஹர்ஷி உனக்குச்சொன்ன ராஜ்யம்முதலான ஸகலஸம்பத்துக்களையும் சீக்ரத்தில் நீ பெறப்புகுகிறாய்; அதில் ஒரு ஸந்தேஹமுமில்லை" என்று யஜ்ஞத்வஜனுக்கு மேகத்வநிபோன்ற மிடற்றோசையோடே அருளிச்செய்து அவ்விடத்திலேயே அந்தர்ஹிதனாக, யஜ்ஞத்வஜனும் அந்த வராஹரூபியான எம்பெருமானைக் காணாமல் மிகவும் விஸ்மயப்பட்டான். ௯௧

ஆச்சர்யயுக்தஸ்ஸ ந்ருப: ப்ரவிச்ய ச புரீம் சுபாம் ।
ப்ரணம்ய தேவதேவேசம் நிஸ்தலேசம் ஜகத்ப்ரபும் ॥
வஸ்த்ராத்யாபரணாதீநி ஸமர்ப்ய ச ஜகத்பதே: ।
மஹோத்ஸவம் ச தீர்த்தாந்தம் காரயித்வா யதாவிதி ॥
இத்யேவம் விதிவத்து ஸ: ப்ரயயௌ ஸ்வாம் புரீம் ந்ருப: ।
நிர்ஜித்ய சத்ரூந்பலிநோ நிஜம் ராஜ்யமவாப்ய ஸ: ॥
ஆரோக்யமதுலாம் கீர்த்திம் தீர்க்கமாயுரவாப்தவாந் ।
புத்ரபௌத்ரகளத்ராதிஸம்பத்ஸம்ருத்திமாந் ॥
ஏதத்தீர்த்தப்ரபாவேந ஸ பபூவ மஹீபதி: । ௯௨

ఆశ్చర్యయుక్తస్స నృపః ప్రవిశ్య చ పురీం శుభామ్।
ప్రణమ్య దేవదేవేశం నిస్తలేశం జగత్ప్రభుమ్॥
వస్త్రాద్యాభరణాదీని సమర్ప్య చ జగత్పతేః।

మహోత్సవం చ తీర్థాంతం కారయిత్వా యథాగమమ్॥
ఇత్యేవమభినన్ద్యైన సః ప్రియయా స్వాం పురీం నృపః ।
నిర్జిత్య శత్రూన్సకలాన్ నిజం రాజ్యమవాప్య సః॥
ఆరోగ్యమతులాం కీర్తిం దీర్ఘమాయురవాప్తవాన్ ।
పుత్రమిత్రకళత్రాది సర్వసంపత్సమృద్ధిమాన్॥
ఏతత్తీర్థప్రభావేన స బభూవ మహీపతిః॥ ॥౩౫౪॥

இப்படி ஆஶீர்வாதங்களைக்கொண்டு தர்மத்வஜன் ஸ்ரீநிவாஸ நகரியைப்ப்ரவேஶித்துஅயர்வறும்மரர்களதிபதியாய் ஸர்வஜகத்ஸ்வாமியானநித்திலத்தொத்தினைத்திருவடித்தொழுது அந்தவெம்பெருமானுக்குத் திருவாராதனம் திருப்பரிபட்டம்தொடக்கமானவைகளை ஸமர்ப்பித்து ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரோக்தக்ரமத்திலே தீர்த்தாந்தமாக நடப்பித்து மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் தன்னுடைய பட்டணமேறப்போய் வருணதீர்த்தஸ்நாநப்ரபாவத்தாலே ஶத்ருக்களையும் ஜயித்து ஸாம்ராஜ்யத்தைப் ப்ராப்தனாய், புத்ரகளத்ராதிஸம்பத்ஸம்ருத்தியோடு கூடினவனாய் நீரோகனாய் சிரஞ்ஜீவியாய் "நள்ளீர் வாழ்வார்" என்றும் "நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர் மக்களே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். ௩௫௨

ஏவமேதந்மஹோதாரம் தீர்த்தம் பரமபாவநம் ॥
ந ஶக்யமஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வக்தும் வர்ஷஶதைரபி । ௩௬௨

ఏవమేతన్మహోదారం తీర్థం పరమపావనమ్॥
న శక్యమస్య మాహాత్మ్యం వక్తుం వర్షశతైరపి॥ ౩౬౪

இப்படி இந்த வருணபுஷ்கரிணியினுடைய அதிஶயிதவைபவங்களை ஐஶ்வர்யப்ரதமான மாஹாத்ம்யத்தை ஒரு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னவித்தனைபோக்கி முடியச்சொல்லப்புகில் "வர்ஷாயுதைர்யஸ்ய குணா ந ஶக்யா:" என்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யம்போலே அநேககாலம் சொல்லினும் சொல்லித் தலைக்கட்டவொண்ணாது. ௩௬௨

ஸ்ரீநிவாஸஸ்தலே தஸ்மிந் வராஹக்ஷேத்ரஸஞ்ஜ்ஞிதே ॥
தீரே வருணதீர்த்தஸ்ய க்ஷீராப்திஸத்ருஶௌஜஸ: ।
அந்நதாநம் ப்ரஶம்ஸந்தி தாநாநாம் தாநமுத்தமம் ॥
கந்யாதாநம் க்ஷேத்ரதாநம் வித்யாதாநம் ததைவ ச ।
வஸ்த்ரதாநம் தீர்த்ததாநம் பாத்ரதாநம் ததைவ ச ॥
கஜதாநம் சாஶ்வதாநம் கோதாநம் ரத்நமேவ ச ।
உஷ்ணீஷதாநம் கவசதநதாநம் மஹாமுநே ॥
ய: கரோதி ஸ தர்மாத்மா ஸர்வரோகைர்விமுச்யதே ।
தீர்க்கமாயுரவாப்நோதி ஸஸுஹ்ருத்புத்ரபாந்தவை: ॥
ப்ராப்தவாநுத்தமாந் லோகாந் விஷ்ணுலோகம் ச கச்சதி !
ததேதத் தீர்த்தமதுலம் ஸர்வதீர்த்தாதிதைவதம் ॥ ௪௨

శ్రీనివాసస్థలే తస్మిన్ వరాహక్షేత్రసంజ్ఞితే॥
తీరే వరుణతీర్థస్య క్షీరాబ్ధిసదృశౌజసః ।
అన్నదానం ప్రశంసన్తి దానానాం దానముత్తమం॥
కన్యాదానం క్షేత్రదానం విద్యాదానం తథైవచ ।
వస్త్రదానం తీర్థదానం పాత్రదానం తథైవచ ॥
గజదానం చాశ్వదానం గోదానం రత్నమేవచ ।
ఉష్ణీషదానం కవచధనదానం మహామునే॥
యః కరోతి స ధర్మాత్మా సర్వరోగైర్విముచ్యతే ।
దీర్ఘమాయురవాప్నోతి ససుహృత్పుత్రబాన్ధవైః ॥
ప్రాప్తవానుత్తమాన్ లోకాన్ విష్ణులోకం చ గచ్ఛతి ।
తదేతత్ తీర్థమతులం సర్వతీర్థార్థదైవతమ్॥ ౪౨॥

இதி நாரதபகவான் வருணபுஷ்கரிணீமாஹாத்ம்யம் முடியச் சொல்லித் தலைக்கட்டவொண்ணாது என்று மீண்டானேயாகிலும் அதிலுண்டான ஆதரம் மீளவொட்டாமையாலே திரும்பவும் அதின் மாஹாத்ம்யத்தை யதாஶக்தி வெளியிடுகிறான்; எங்ஙனேயென்னில்: க்ஷீரஸமுத்ரத்தையொத்த பெருமையையுடைய வருணபுஷ்கரிணியின்கரையில் வராஹக்ஷேத்ரமென்றுபெயரையுடைய ஸ்ரீநிவாஸ க்ஷேத்ரத்தில் ஸகலதாநங்களில்வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமான

ஸ்நாநமென்ன ப்ரோக்ஷணமென்ன ஆசமநமென்ன விதாந-
மென்ன தர்ப்பணமென்ன தீர்த்தபாநமென்ன ப்ராணாயாமமென்ன
ஜபம்முதலான அநுஷ்டாநமென்ன ஹோமமென்ன தர்ப்பண
மென்ன பித்ரோபாஸகர்களுடைய தாநமென்ன இவைகளில்
வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஶக்திக்கு அநுகுணமாக அடங்க
லாகிலுமாம் ஒன்றிரண்டாகிலுமாம் ஒரொன்றேயாகிலுமாம் யாவ
னொருவன் பண்ணுகிறான் அவன் "எங்குற்றவாளன்" இத்யாதிப்
படியே எப்படிப்பட்டவனாகிலும் "பாபோ விஶுத்தாத்மா பவேத்"
என்றும் "க்ஷேமம் யஶஸ்ச ஸம்ப்ராப்நுயாத்" என்றும் சொல்லப்படுகிற
பாபமுக்தியான வெம்பெருமானைத் தனக்கு ரக்ஷகமாகவுடையவ
னாய்க்கொண்டு "நெய்க்குடத்தைப்பற்றி ஏறும் எறும்புகள்போல்
நிரந்து எங்கும் கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்கள் காலம்பெற உய்
யப்போமின்" என்கிறபடியே வ்யாதிகளெல்லாம் தன்னையே ஸந்நி
த்துக் கேசவன்றமர்படியே ஸத்ஸம்பத்திகளான புத்ரபௌத்ரா
வர்களுடன் பஹுகாலம் ஜீவித்து "வேண்டிடில் மேலுலகமெளி
தாயிடும் கூடுவர்" என்கிறபடியே தன்னுடைய ஶக்திக்கு அநுகுண
மாக "வைகுண்டலோகம் ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாலோக்யம்
கைவல்யம் ஸாயுஜ்யம் ச" என்று சொல்லப்படுகிற ஸகலபுருஷா
ர்த்தங்களையும் பெறுவனாகையால் ஸகலமான பு
ண்யதீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் இதடியாய்க்கொண்டு ஒப்பில்லாத
தென்று இந்தப் புஷ்கரிணீ தீர்த்தத்தில் பண்ணுகிற ஸ்நாநங்களுக்
குப் பலம் சொல்லி இந்த மாஹாத்ம்யஶ்ரவணத்திற்குண்டான பல
த்தையும் சொல்லுகிறது மேல். ௪௨

ஏதத்வாருணதீர்த்தஸ்ய ப்ரபாவம் கல்மஷாபஹம்।
ய: ஶ்ருணோதி ஸக்ருத்பக்த்யா ஸர்வாந் காமாநவாப்நுயாத்॥ ௪௩
ஏதத்வாருணதீர்த்தஸ்ய ப்ரபாவஶ்ச நிவேதித:।
அத்ரிதீர்த்தப்ரபாவஶ்ச தேவதேவஸ்ய ஶார்ங்கிண:॥
முநே வதஸ்ய மாஹாத்ம்யம் த்வம் கிமந்யச்ச்ரோதுமிச்சஸி। ௪௪

ఏతద్వరుణతీర్థస్య ప్రభావం కల్మషాపహమ్।
యః శృణోతి సకృద్భక్త్యా సర్వాన్ కామానవాప్నుయాత్ ॥౪౩॥
ఏతద్వరుణతీర్థస్య ప్రభావశ్చ నివేదితః।

అత్రితీర్థప్రభావత్వం దేవదేవస్య శార్ఙ్గిణః।
మునేవదస్యమహత్వం త్వం కిమన్యచ్ఛ్రోతుమిచ్ఛసి॥ ౪౪॥

இப்படி உன்னுடையவும் என்னுடையவும் ப்ரஶ்நோத்தரவிஷயமான
வாருணபுஷ்கரிணியினுடைய ப்ரபாவத்தை யாவனொருவன்
கேட்கிறானோ அவன் கீழ்ச்சொன்ன ஸகலபலங்களையும் ப்ராபி
க்கக்கடவன். ௪௩

ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமானுடைய ஸாந்நித்யத்
தாலுண்டான வாருணபுஷ்கரிணியின் அநிஷ்டநிவர்த்தகமாகிற
பெருமையை ஸங்க்ஷேபமாகக் கீழத்யாயத்தில் சொல்லி, இஷ்ட
ப்ராபகஸ்வரூபமான பெருமையையும் ஸங்க்ஷேபமாக விந்த
அத்யாயத்தில் சொன்னேன். இன்னம் ஏதத்விஷயத்தில் ஏதேனும்
கேட்க வேண்டியிருந்ததாகில் அதையும் கேட்கக்கடவை என்று
நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்குச் சொல்லி ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ர
மாஹாத்ம்யபரங்களான அத்யாயங்களைத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. ௪௪

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரகாண்டே
ப்ருகுநாரதஸம்வாதே ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே
வாருணதீர்த்தப்ரபாவகதநம் நாம
நவமோऽத்யாய:.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே த்ருதீயோऽத்யாய:.

இவ்வாறு ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரதஸம்வாதத்தில் ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்மயத்தில்
வருணதீர்த்தப்ரபாவகதநமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்த்யாயம் (முற்றிற்று).
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் மூன்றுவது அத்த்யாயம் (முற்றிற்று)
ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீ நிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யம் ஸம்பூர்ணம்,
“ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய:—பரிபால்யதாம், ஸமஸ்தலோகா—ஸுகினோ பவந்து”
இத்யாதிநா ஸம்ஸூசயது.
ஶ்ரீமத்ஸாவித்ரீஸமேத ஶ்ரீபக்தவத்ஸலஸ்வாமினே நம:
ஶ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:.
ஶ்ரீ மதே ராமாநுஜாய நம:.
ஶ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ருமஹாமுநயே நம:.
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:,
ஶ்ரீ மத்ஸாவித்ரீஸமேத ஶ்ரீபக்தவத்ஸலஸ்வாமினே நம:.
ஶ்ரீ நிஸ்துலேஶாஷ்டகம்.

ஶ்ரீநிவாஸவிமானஸ்தம் ஶரணாகதரக்ஷகம் ।
ஶ்ரீமத்ஸ்திதபுராதீஶம் நிஸ்துலேஶம் நமாம்யஹம் ॥ ௧
ஸாவித்ரீப்ரியம் தேவம் ஶங்கசக்ரகதாதரம் ।
பக்தவத்ஸலநாமானம் நிஸ்துலேஶம் நமாம்யஹம் ॥ ௨
ஶ்ரீபூமிநீலாஸம்யுக்தம் பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம் ।
அபீஶப்ரீதவதனம் நிஸ்துலேஶம் நமாம்யஹம் ॥ ௩
புரந்தரத்விஜஶ்ரேஷ்டமோக்ஷதாயினமச்யுதம் ।
அத்யந்தஸுந்தராகாரம் நிஸ்துலேஶம் நமாம்யஹம் ॥ ௪
தர்மத்வஜார்ச்சிதபதம் வாருணீதீரமாஶ்ரிதம் ।
அநேகஸூர்யஸங்காஶம் நிஸ்துலேஶம் நமாம்யஹம் ॥ ௫
தாபத்ரயஹரம் ஶௌரிம் துலஸீவனமாலினம் ।
லோகாத்யக்ஷம் ரமாநாதம் நிஸ்துலேஶம் நமாம்யஹம் ॥ ௬
கிரீடஹாரகேயூரபூஷணாத்யைரலங்க்ருதம் ।
ஆதிமத்யாந்தரஹிதம் நிஸ்துலேஶம் நமாம்யஹம் ॥ ௭
நீலமேகநிபாகாரம் சதுர்புஜதரம் ஹரிம் ।
ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷம் யோகீஶம் நிஸ்துலேஶம் நமாம்யஹம் ॥ ௮
நிஸ்துலேஶாஷ்டகம் புண்யம் படேத்யோ பக்திமான்நர: ।
அநேகஜன்மஸம்ப்ராப்தம் தஸ்ய பாபம் விநஶ்யதி ॥ ௯
ஶ்ரீஸாவித்ர்யை நம:.
ஶ்ரீபக்தவத்ஸலஸ்வாமினே நம:.
ஶ்ரீ நிஸ்துலேஶாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்.
ஶுபமஸ்து.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
శ్రీమత్సావిత్రీసమేత శ్రీభక్తవత్సలస్వామినే నమః
శ్రీనిస్తులేశాష్టకమ్.

శ్రీనివాసవిమానస్థం శరణాగతరక్షకమ్।
శ్రీమత్ స్థితపురాధీశం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౧॥
మత్సవిత్రీప్రియం దేవం శఙ్ఖచక్రగదాధరమ్।
భక్తవత్సలనామానం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౨॥
శ్రీభూమినీలా సంయుక్తం పద్మపత్రనిభేక్షణమ్।
అభీశప్రీతవదనం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౩॥
పురందరద్విజశ్రేష్ఠమోక్షదాయినమచ్యుతమ్।
అత్యన్తసున్దరాకారం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౪॥
ధర్మధ్వజార్చితపదం వారుణీతీరమాశ్రితమ్।
అనేకసూర్యసఙ్కాశం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౫॥
తాపత్రయహరం శౌరిం తులసీవనమాలినమ్।
లోకాధ్యక్షం రమానాథం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౬॥
కిరీటహారకేయూరభూషణాద్యైరలఙ్కృతమ్।
ఆదిమధ్యాన్తరహితం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౭॥
నీలమేఘనిభాకారం చతుర్భుజధరం హరిమ్।
శ్రీవత్సవక్షో యోగీశం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౮॥
నిస్తులేశాష్టకం పుణ్యం పఠేద్యో భక్తిమాన్నరః।
అనేకజన్మసంప్రాప్తం తస్య పాపం వినశ్యతి॥ ౯॥

శ్రీమత్సావిత్ర్యై నమః
శ్రీభక్తవత్సలస్వామినే నమః
శ్రీనిస్తులేశాష్టకం సమాప్తమ్.
శుభమస్తు.

శ్రీపత్తరావిప్పెరుమాళ్ ఎన్నైప్పెత్తతాయార్ తిరువడిగళే శరణం.
ఆళ్వారెంబెరుమానార్ జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ஸ்ரீபத்தராவிப்பெருமாள் என்னைப்பெற்றதாயார் திருவடிகளே சரணம்
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) ஸ்ரீபக்தவத்ஸலஸ்வாமி. (தமிழில்) ஸ்ரீபத்தராவிப்பெருமாள்.

(ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) ஸ்ரீமத்ஸவித்ரீநாயகி. (தமிழில்) என்னைப்பெற்றதாயார்.

ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரம்.
ஸ்ரீநிவாஸவிமாநம்.
வருணபுஷ்கரிணி.
விருத்தக்ஷீரநதி.
வருணனுக்குப் ப்ரத்யக்ஷம்.

500 505

ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில் கஎ-து அத்யாயமான ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தின் க-து அத்யாயத்தில் ச்லோகங்கள் நுக

ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில் கஅ-து அத்யாயமான ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தின் உ-து அத்யாயத்தில் ச்லோகங்கள் கூசு

ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில் ககூ-து அத்யாயமான ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தின் ந-து அத்யாயத்தில் ச்லோகங்கள் சசஉ

ஆக ச்லோகங்கள் கருகூஉ.

சுபமஸ்து.

177694

ஶு ~ ஷ 8 ஸ ~.